

Obama og NATO beskytter Tyrkiet mod Rusland

Den 1. december 2015 – Efter præsident Obamas optrapning mod den russiske præsident Vladimir Putin i går, mødtes NATO-landenes udenrigsministre i Bruxelles i dag (mødet løber indtil 2. december), hvor de lovede, at NATO står bag Tyrkiet uanset, hvad der måtte ske.

"NATO's mangeårige planer for Tyrkiets forsvar er på plads og vurderes løbende", sagde ministrene i en fælles udtalelse i dag. "I lyset af den generelle omskiftelighed i regionen, styrkes disse planer yderligere" med en forøgelse af Tyrkiets luftforsvar. "I ånden af 'alle for én', forbliver vi fast besluttet på fortsat at udvikle yderligere NATO-sikkerhedsforanstaltninger, og alliancepartnere arbejder med forberedelse af andre mulige bidrag."

Den amerikanske NATO-ambassadør Douglas Lute gav i sine bemærkninger i går Tyrkiet fuld opbakning i forbindelse med den tyrkiske nedskydning af det russiske SU-24 fly den 24. november.

"De amerikanske data, jeg har set, bekræfter Tyrkiets version af begivenhederne. Flyet befandt sig i tyrkisk luftrum; kamphandlingen blev udført i Tyrkiet; flyet blev advaret gentagne gange", sagde han. "Der var ikke blevet udsendt nogen flyveplan, der omfattede en krænkelser af NATO's luftrum."

Til trods for, at de kastede skylden for episoden på Rusland, opfordrede embedsfolk i både Bruxelles og Washington til en mindskelse af spændingerne. NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg foreslog en modernisering af koldkrigs-traktaten kendt som Wiener-dokumentet, der udstikker reglerne for storstilede militærøvelser og anden militær aktivitet, tillige med 'varme' telefonlinjer og andre militære

kommunikationskanaler. "Den må nødvendigvis moderniseres, fordi der er adskillige smuthuller", sagde Stoltenberg. I går ringede formanden for USA's Generalstabschef, general Joseph Dunford, for første gang til general Valeriy Gerasimov, den russiske generalstabschef, og ifølge Dunfords talsmand var dette et af de emner, de diskuterede. Talskvinde for USA's Udenrigsministerium Elizabeth Trudeau sagde til journalister, at bevismateriale fra Tyrkiet og amerikanske kilder "indikerer, at det russiske fly krænkede tyrkisk luftrum" til trods for, at det blev advaret flere gange af tyrkiske styrker. "Vi bør nu tilskynde til en dialog, og vi har behov for en nedtrapning af situationen," sagde hun og tilføjede, at en "fortsat diskussion imellem de to parter nu er det vigtigste".

Alexander Grushko, Ruslands ambassadør til NATO, reagerede på alt dette ved at beskyldte NATO for at give Tyrkiet politisk rygdækning for aggressionen mod Rusland. Ifølge Sputnik rapporterede Grushko, at han har haft en samtale med NATO's vicegeneralsekretær Alexander Vershbow om nedskydningen.

"Jeg informerede ham om Ruslands holdning til hændelsen, og henviste til de militære og politiske faktorer, der bevidner den kendsgerning, at det var et overlagt angreb på det russiske fly i syrisk luftrum", sagde Grushko. "Jeg understregede, at NATO, der ikke er kommet med nogen principmæssig evaluering af denne ulovlige handling, faktisk har dækket politisk over Ankara som sit medlem og derfor har et medansvar for episoden", sagde han. Grushko anklagede Tyrkiet for ikke at følge etablerede NATO-procedurer til at forhindre luftfartøjer; dvs., at det kampfly, der vil forhindre indtrængning, skal flyve op langs siden af det indtrængende fly for at identificere det, og derefter eskortere det ud af luftrummet. Ved hændelsen den 24. november "blev disse NATO-procedurer ikke fulgt, eftersom piloterne, ifølge Ankara, ikke engang kendte identiteten af det indtrængende fly", sagde Grushko.

Leder, 4. december 2015: Præsident Putin nagler Obama; LaRouche banker det ind

Præsident Putin holdt sin årlige tale til det russiske parlament (Den føderale Forsamling) i dag foran flere end 1.000 mennesker i Skt. Georgs Sal i Kreml. Han begyndte med at hylde de russiske militærfolk, der gør tjeneste i kampen mod terrorisme, og fortsatte med at introducere enkerne til de to soldater, der blev dræbt af Erdogan, og holde et øjeblik stilhed. Russerne ved fra 1990'erne, hvad den internationale terrorismes aggression vil sige, sagde han. Terrorismen vil aldrig blive nedkæmpet af et enkelt land.

Engang fredelige og stabile lande, – »Irak, Libyen og Syrien – er styrtet ud i kaos og anarki, der udgør en trussel mod hele verden.«

»Vi ved alle, hvorfor dette skete. Vi ved, hvem, der besluttede at afsætte de uønskede regimer og brutalt gennemtvunge deres egne regler. Hvor har det ført dem hen? De oppiskede ballade, ødelagde landenes statsdannelse, satte folk op imod hinanden, og dernæst 'vaskede de deres hænder', som vi siger i Rusland, og banede således vejen for radikale aktivister, ekstremister og terrorister«.

Han fortsatte med at sammenligne den nuværende situation med den, der førte til Anden Verdenskrig, med alt, hvad det indebærer for russerne.

»Det internationale samfund burde have lært af fortidens lektier. De historiske paralleller i denne sag kan ikke benægtes. En manglende vilje til at slutte kræfterne sammen imod nazisterne i det 20. århundrede kostede os millioner af liv i den blodigste verdenskrig i menneskehedens historie. I dag står vi atter ansigt til ansigt med en destruktiv og barbarisk ideologi, og vi må ikke tillade disse moderne, mørke kræfter at opnå deres mål.«

Dernæst tog han sig af Tyrkiet.

»Vi ved, hvem der propper sine lommer i Tyrkiet og lader terrorister få fremgang af salget af den olie, de stjal i Syrien. Terroristerne bruger disse indkomster til at rekruttere lejesoldater, købe våben og planlægge inhumane terrorangreb mod russiske borgere, og imod borgere i Frankrig, Libanon, Mali og andre stater. Vi husker, at de militante kæmpere i Nordkaukasus i 1990'erne og 2000'erne fandt et fristed og fik moralsk og materiel hjælp i Tyrkiet. Der kan vi stadig finde dem.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at uighur-terroristerne fra et tyrkisktalende mindretal i det vestlige Kina, der beviseligt støttes i deres terrorisme af Erdogans aktuelle regering i Tyrkiet, vækker Ruslands særlige bekymring, som de naturligvis også vækker kinesernes bekymring.

»Vi vil aldrig glemme deres hemmelige og svigagtige aftale med terrorister«, sagde Putin. »Vi har altid bedømt forræderi til at være den værste og mest skamfulde ting, man kan gøre, og det vil aldrig ændre sig. Jeg ønsker, at de skal huske dette – dem i Tyrkiet, der skød vore piloter i ryggen, de hyklere, der forsøgte at retfærdiggøre deres handlinger og dække over terrorister.«

»Jeg forstår ikke engang, hvorfor de gjorde det. Ethvert spørgsmål, de måtte have haft, ethvert problem, enhver uenighed, som vi ikke var vidende om, kunne have været afgjort

på en anden måde. Plus, vi var parat til at samarbejde med Tyrkiet omkring alle de mest følsomme spørgsmål, det måtte have; vi var villige til at gå endnu videre, hvor dets allierede nægtede at gå hen. Kun Allah ved, formoder jeg, hvorfor de gjorde det. Og Allah har sandsynligvis besluttet at straffe den herskende klike i Tyrkiet ved at tage deres hjerne og forstand.«

»Men hvis de forventede en nervøs eller hysterisk reaktion fra os, hvis de ønskede at se os blive en fare for os selv, såvel som for verden, så får de det ikke. De vil ikke få nogen som helst respons, der er beregnet til at være en opvisning, eller selv en umiddelbar, politisk gevinst. Det får de ikke.«

LaRouche sagde, at Putin her peger på Barack Obamas verdensomspændende mordapparat. LaRouche sammenlignede det med det mordapparat, der blev etableret i Frankrig i 1790'erne af Det britiske Imperium, og som gjorde det af med det franske oligarki, og dernæst de fleste af de bedste og mest talentfulde franskmænd. Dette mordapparat fortsatte igennem det 19. århundrede, under Napoleon I's og Napoleon III's imperier. Selv om LaRouche ikke nævnte dette i dag, så omfattede dette mordapparat Frankrigs Vichy-regime under Anden Verdenskrig. Det er årsagen til, at Frankrig stadigvæk i dag er så ødelagt, især efter Charles de Gaulle blev tvunget bort fra præsidentskabet.

<http://en.kremlin.ru/events/president/news/50864>

Det Russiske Forsvarsministerium briefer medier om Tyrkiets rolle i finansiering af ISIS; Flere efterretninger undervejs

2. december 2015 – Kl. 15.00 her til eftermiddag, Moskva-tid, gav højtrangerende officerer fra den Russiske Generalstab en omfattende briefing til medier om den ulovlige operation »på industriel skala«, gennem hvilken Tyrkiet – og mere specifikt præsident Recep Erdogan og hans familie – finansierer Islamisk Stat (ISIS) ved at købe den olie, som ISIS har stjålet fra Syrien og Irak. Viceforsvarsminister Anatoly Antonov, generalløjtnant, chef for Generalstabens operationelle hoveddirektorat, Sergei Rudskov, og generalløjtnant Mikhail Mizintsev, chef for det nationale center for statslig forsvarskontrols operationelle hoveddirektorat, brugte satellit- og rekognosceringsfotos, videoer og kort til at demonstrere omfanget af Tyrkiets »forretnings«-operationer med de islamiske terrorister og bemærkede, at dagens briefing kun udgjorde »en del« af deres efterretninger, og at mere ville følge.

Idet han detaljeret forklarede omfanget af den ulovlige operation, rapporterede gen. Rudskov, at denne i alt involverer 8.500 lastbiler, der transporterer op til 200.000 tons olie dagligt, og hvor de fleste af lastbilerne kommer ind i tyrkisk territorium fra Irak. I løbet af de to måneder, hvor de russiske luftstyrker har været i Syrien, fortsatte han, har

de ødelagt 32 olieproduktionsfaciliteter, 11 raffinaderier og 23 oliepumpestationer, plus i alt 1.080 olietankbiler. Dette har reduceret den ulovlige omsætning af olie med næsten 50 %, og reduceret ulovlige olieindtægter fra 3 million dollar om dagen til 1,5 mio. dollar om dagen. Men terrorister modtager fortsat finansielle ressourcer, advarede han, så vel som våben, ammunition og andre forsyninger til deres aktiviteter.

»Visse nationer, primært Tyrkiet«, sagde gen. Rudskov, »er direkte involveret i Islamisk Stats storstilede forretningsprojekt og hjælper således terroristerne. Den Russiske Føderations Væbnede Styrkers Generalstab har uigendrivelige beviser for Tyrkiets involvering, baseret på rekognosceringsdata fra luften og fra rummet.« Viceforsvarsminister Antonov specificerede, at præsident Erdogan, hans familie og landets »øverste politiske lederskab« var skyldige i at muliggøre købet af olie fra ISIS. I Vesten, sagde han, »stillede ingen spørgsmål om den kendsgerning, at den tyrkiske præsidents søn er chef for et af de største energiselskaber, eller at hans svigersøn er blevet udnævnt til energiminister. Sikke et fantastisk familieforetagende!«

Generalløjtnant Mizintsev kom med yderligere detaljer om strømmen af militante kæmpere, ammunition og automobiludstyr, »der kom fra Tyrkiet«, og som har forsynet ISIS og Jabhat al-Nusra med afgørende forstærkninger.

Gen. Rudskov fremlagde den centrale del af den meget detaljerede rapport om de hovedtransportruter ind i Tyrkiet, der anvendes af jihadisterne. De mange kort, videoer og satellitbilleder, han brugte, viste konvojer af lastbiler, der frit krydsede den tyrkiske grænse fra syrisk territorium, der er kontrolleret af al-Nusra og ISIS. »Disse lastbiler tjekkes ikke på den tyrkiske side«, sagde han, og der er hundreder af sådanne lastbiler. De tyrkiske havne Dortyol og Iskenderum har særlige fortøjningspladser til tankskibe; olie lastes om bord på fartøjer og sendes til olieforarbejdningsfabrikker uden for Tyrkiet. Rudskov forklarede detaljeret om andre

olieudvindingsoperationer, såsom i regionen nær Deir ez-Zor, under ISIS' kontrol, hvor store koncentrationer af tankbiler ses vente på skibsladninger.

Han forklarede skarpt, at, »eftersom der ikke finder nogen angreb sted af den amerikanskledede koalition« mod nogen af disse konvojer, vil Forsvarsministeriet på sin webside udlægge »koordinaterne for de aktive koncentrationsområder for tankbiler«, så andre nationer kan bruge dem! »Den russiske flyvergruppe vil fortsætte med at udføre opgaver, der drejer sig om at likvidere olieinfrastrukturfaciliteter tilhørende ISIS-terroristorganisationen i den Syriske Arabiske Republik. Det Russiske Forsvarsministerium opfordrer ligeledes sine partnere i koalitionens til at tage en sådan handling«, erklærede gen. Rudskov.

(Hele briefinggen og video kan findes på <http://eng.syria.mil.ru/en/index/syria/brief.htm>)

Leder, 2. december 2015: Hvad er rådet til den kriseramte verden i dag? Lær af Brunelleschi!

Rådet til den kriseramte verden i dag? 'Lær af Brunelleschi!' Det var det råd, som Lyndon LaRouche gav i går, da han udlagde Brunelleschis opdagelser, der på ingen måde var en fortsættelse af den tidligere erfaring og tankegang, men var kreative gennembrud af Brunelleschi, både mht. princip og

anvendelse. Historien markeres af »opdagelsesperioder«, adskilt af perioder med degeneration, sagde LaRouche. Forstå dette, for at forstå, hvor dødbringende det nuværende øjeblik er, og søg at opnå den intellektuelle og karaktermæssige kvalitet, der kræves for at standse »dårlig historie under skabelse«, og for at skabe fremtiden. Historien er ikke noget, der 'sker for én'; man skaber den.

Lige nu kræver fremtiden, at Obama kommer væk. Der er ingen fremtid, hvis han bliver. Den trussel, der kommer fra ham, kan ikke formildes gennem reform, forhandling eller ønsketænkning.

I går konfronterede et kongresmedlem, Tulsi Gabbard (D-Hawaii), Obamas to top-forsvarsregeringsfolk med sandheden om Obamas politik i Syrien, der truer med altomfattende atomkrig. I en omfattende høring i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker begyndte Gabbard sine kommentarer til forsvarsminister Ash Carter og formand for Generalstabscheferne Joseph Dunford således: »Eftersom vores politik med at vælte Assads syriske regering grundlæggende set har bragt os til en frontal konflikt med Rusland, har jeg nogle vigtige spørgsmål at stille om dette emne.

»Hvor mange atomspræghoveder har Rusland rettet mod USA, og hvor mange har USA, rettet mod Rusland?« Forsvarsminister Carter undveg og svarede, at han ville tilsende hende svaret på skrift. Gabbard fortsatte: »Godt. Og det ville være korrekt at sige, at begge vore lande har evnen til at affyre disse atomvåben inden for få minutter?« Carter svarede, »Det er det«: dernæst fortsatte Gabbard med sine spørgsmål, der trak detaljerne om Syrien skarpt frem, med Obamas anti-russiske politik, der nu udgør en umiddelbar, potentiel fare for et atomholocaust.

Samtidig med, at Gabbard konfronterede Kongressen med Obamas vanvid, begyndte NATO sit todages ministermøde i Bruxelles, hvor dets London/Obama-dagsorden er at inkludere en forpligtelse til at sende mere luftforsvarsstøtte til Tyrkiet.

Det kommer oven i de amerikanske F-15 fly, der allerede afpatruljerer den tyrkisk-syriske grænse. Som Gabbard sagde til Obamas regeringsfolk under høringen i går: i betragtning af, at ISIS »ikke har nogen luftvåbensaktiver, kan jeg blot antage, at disse fly har russiske fly som deres mål ... «
(fremhævet af red.)

Det ligger ikke i den nuværende, degraderede 'amerikanske personlighed' let at fatte faren og finde modet til at handle. Men det er vores udfordring. Skab fremtiden!

Forslag til fordybelse: Redaktionen anbefaler:

»Skab en Ny Renæssance«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche ved Schiller Instituttets konference i Paris, juni 2015

»Ny renæssance eller Tredje Verdenskrig? Valget der dit!«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, april 2014,

**USA: Tidl. chef for
Forsvarets
Efterretningstjeneste Michael
Flynn:**

Vi må arbejde konstruktivt med Rusland

30. november 2015 – I sit interview med det tyske magasin *Der Spiegel* fremførte tidl. chef for USA's Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), generalløjtnant Michael Flynn (pensioneret), det argument, at ISIS ikke vil blive nedkæmpet uden tropper på jorden, og heller ikke uden et tæt samarbejde med Rusland.

<https://www.spiegel.de/international/world/former-us->

»Den sørgelige kendsgerning er, at vi må sætte tropper på jorden«, sagde han. »Den overordnede strategi må være at tage Islamisk Stats territorium tilbage og dernæst bringe sikkerhed og stabilitet for at gøre det muligt for flygtningene at vende tilbage.« Idet han nævnte stabiliseringen af Balkan i 1990'erne som en model for operationen, sagde Flynn, at »vi ville få brug for en militær kommandostruktur for koalitionen og FN må, på et politisk niveau, involveres. USA kunne tage en sektor, det samme kunne Rusland, og europæerne en anden. Araberne må også involveres i denne form for militæroperation, og må indgå i alle sektorer ... «

»Vi må arbejde konstruktivt med Rusland«, fortsatte han. »Hvad enten vi synes om det eller ej, så traf Rusland en beslutning om at være der (i Syrien) og handle militært. Der er de så, og det har på dramatisk vis ændret dynamikken. Så man kan ikke sige, at Rusland er dårlig, og skal rejse hjem. Det vil ikke ske.« Araberne må være missionens ansigt, sagde han, men »hvis vi griber dem i at finansiere, hvis de kanaliserer penge til IS, så er det, sanktioner og andre aktioner må sættes ind.«

Flynn blev uafhængigt af interviewet citeret af magasinet *The Week*, med uddrag af en artikel, der første gang blev udgivet i *New York Times* den 18. nov. med titlen, »The Rise of ISIS« (ISIS' fremkomst). I denne artikel kommenterer generalløjtnant

Flynn den nu berømte 2012 DIA-rapport, der advarede om, at USA's politik ville resultere i dannelsen af et jihadist-kalifat i Syrien og Irak. »Denne særlige rapport ville ingen se. Den blev ignoreret af Det Hvide Hus. Den blev ignoreret af andre elementer inden for efterretningssamfundet som en enkeltstående rapport. Sagen er, at rapporten ikke levede op til 'fortællingen' fra Det Hvide Hus.« *The Week* rapporterer også, at Flynn har talt med Tv-programmet 'Berlin Direct'.

<http://www.nytimes.com/2015/11/19/world/middleeast/in-rise-of->

Advarsel om en Ny Cubakrise

30. november 2015 – »Tyrkiet baner vejen for en Ny Cubakrise«, lyder den barske, advarende titel på en artikel i Sputnik den 29. nov., skrevet af den politiske analytiker Pyotr Iskenderov fra Ruslands Strategiske Kulturstiftelse, med undertitlen, »Invitation til ballade: Trækker Erdogan Europa ind i en Ny 'Cubakrise'?«

Iskenderovs advarsel påpeger først det, der skete den 24. nov.: »Tyrkiets uhørte provokation kunne meget vel føre til en konfrontation, der minder os om den Kolde Krigs mørkeste dage«; uhørt, fordi intet russisk militærfly er blevet skudt ned af et NATO-medlemsland i Alliancens historie. Artiklen advarer også imod den umiddelbare fremtid og Obamas rolle i opbakningen til Tyrkiet. »Tyrkiet besluttede at nedskyde det russiske bombefly, fordi præsident Recep Tayyip Erdogan føler sig overbevist om, at NATO og især USA vil bakke ham op, uanset, hvad der sker. Ønsket om at udnytte modsigelserne

mellem stormagter har altid været et redskab i det (Neo)-ottomanske Imperiums politik.«

Der er nogen, der bringer en diskussion på bane om, hvorvidt Tyrkiet skal spærre Bosporusstrædet for russiske skibe, der supplerer Ruslands styrker, som bekæmper terrorister i Syrien. Dette ville imidlertid ikke blive tolereret af Rusland; og Erdogans stilling over for sin egen kommando kunne vise sig temmelig svag.

En webside, der sporer skibsruter, atmarinetraffic.com, rapporterede mandag, at fartøjer under russisk flag nu forsinkes af Tyrkiet, når de søger at passere gennem Bosporus. Det Kiev-baserede Center for Transportstrategier rapporterede dette offentligt: »Søndag sejlede russiske fartøjer i zig-zag-kurs og i buede linjer, mens de i timevis ventede på tilladelse til at krydse strædet. Fartøjer fra andre lande blev ikke opholdt.«

*Foto: Russiske skibe venter i timevis for at passere Bosporus.
(RT)*

**Leder, 1. december 2015:
Fjern den faktor, der fører**

til atomkrig – Obama

Nødvendigheden af at fjerne Barack Obama fra præsidentmyndigheden for at forhindre en ellers forestående atomar konfrontation mellem USA og Rusland og Kina blev på dramatisk vis tydeliggjort af begivenheder og advarsler i dag.

Efter Obamas (og NATO's) aggressive, offentlige støtte til Tyrkiets provokerende krigshandling imod Rusland, var Obamas møde med Putin i dag på konferencen i Paris en eskalering. Ifølge rapporter fra både Det Hvide Hus og Kreml om mødet, gentog Obama, at han insisterede på, at den syriske præsident Assad »skal gå« som en forudsætning for noget som helst samarbejde imod terrorbander i Syrien; at Rusland må slutte sig til den »amerikanskledede koalition« og må ophøre med at bombe i områder, der er bastioner for al-Nusra og andre jihadist-grupper, der bevæbnes af Saudi Arabien, Tyrkiet og USA og Storbritannien. Obama ignorerer de vurderinger og rapporter, der kommer fra militær-til-militær-efterretninger, for i stedet at fortsætte sin optrapning af konfrontationen med Vladimir Putin.

En russisk, strategisk analytiker advarer i Sputnik i dag om, at den tyrkiske provokation, bakket op af NATO og Obama, skubber verden frem mod en konfrontation som den i 1962 med Cubakrisen – denne gang uden en John F. Kennedy til at løse situationen, men tværtimod med hans modsætning, den arrogante dronedræber, Obama.

Og en kinesisk seniorekspert i eurasiske anliggender med hjemsted i Hongkong kom med en endnu mere dramatisk advarsel: Hvis Obama fortsætter med at udføre provokationer i det Sydkinesiske Hav, kunne Kina meget vel respondere »asymmetrisk«, med atomkrig.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review (EIR) Lyndon LaRouche insisterer på, at der ikke er anden udvej en

hurtigt at fjerne Obama fra embedet og sagde i dag: »Putin havde ret i sin vurdering af sin position vis-a-vis Obama. Der bliver ingen kursændring eller tilbagetog fra Putins side; og han forstår fuldt ud, at intet samarbejde med Obama er muligt. Putin eksperimenterer ikke. Han er fast besluttet og anskuer konfrontationen fra et globalt standpunkt. Det er Obamas Hvide Hus, der laver alvorlige fejl, men alt, hvad det gør, er med fuldt overlæg.«

Dette var LaRouches udtrykkelige pointe om den kinesiske professor Zhang Baohuis advarsel om en amerikansk-kinesisk krig udløst af Obamas provokationer. Denne analyse af situationen er »fuldstændig korrekt«, bemærkede Larouche, for nær én ting – atomkonfrontationen er ikke »utilsigtet« eller »en fejl« fra Obamas side.

»Obama VED, hvad han gør«, sagde LaRouche. »Han er en dræber, og britisk kontrolleret.«

Obama truer med atomkrig og tror arrogant på et russisk eller kinesisk »tilbagetog«, der ikke eksisterer.

»Men han kan miste grebet om situationen, hvis han konfronteres af personer og kræfter, der rykker ud for at få ham fjernet fra embedet. Det er missionen – hvis vi kan gøre det i tide.«

Supplerende materiale:

Hongkong-professor: Obama truer Kina med atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte

en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12*, skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er vicestabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvare sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der til kommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM), admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af søbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at

afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapitel titlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer, at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvad der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flådefartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomspræghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomspræghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af JL-2 søbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskalere og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over for det barske valg, at de enten er de første til at trække sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at

undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvare sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case scenarios' – de værst tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen, især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: [»Ingen overlevende«](#), danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Advarsel om en Ny Cubakrise

30. november 2015 – »Tyrkiet baner vejen for en Ny Cubakrise«, lyder den barske, advarende titel på en artikel i Sputnik den 29. nov., skrevet af den politiske analytiker Pyotr Iskenderov fra Ruslands Strategiske Kulturstiftelse, med undertitlen, »Invitation til ballade: Trækker Erdogan Europa ind i en Ny 'Cubakrise'?«

Iskenderovs advarsel påpeger først det, der skete den 24. nov.: »Tyrkiets uhørte provokation kunne meget vel føre til en konfrontation, der minder os om den Kolde Krigs mørkeste

dage«; uhørt, fordi intet russisk militærfly er blevet skudt ned af et NATO-medlemsland i Alliancens historie. Artiklen advarer også imod den umiddelbare fremtid og Obamas rolle i opbakningen til Tyrkiet. »Tyrkiet besluttede at nedskyde det russiske bombefly, fordi præsident Recep Tayyip Erdogan føler sig overbevist om, at NATO og især USA vil bakke ham op, uanset, hvad der sker. Ønsket om at udnytte modsigelserne mellem stormagter har altid været et redskab i det (Neo)-ottomanske Imperiums politik.«

Der er nogen, der bringer en diskussion på bane om, hvorvidt Tyrkiet skal spærre Bosporusstrædet for russiske skibe, der supplerer Ruslands styrker, som bekæmper terrorister i Syrien. Dette ville imidlertid ikke blive tolereret af Rusland; og Erdogans stilling over for sin egen kommando kunne vise sig temmelig svag.

En webside, der sporer skibsruter, atmarinetraffic.com, rapporterede mandag, at fartøjer under russisk flag nu forsinkes af Tyrkiet, når de søger at passere gennem Bosporus. Det Kiev-baserede Center for Transportstrategier rapporterede dette offentligt: »Søndag sejlede russiske fartøjer i zig-zag-kurs og i buede linjer, mens de i timevis ventede på tilladelse til at krydse strædet. Fartøjer fra andre lande blev ikke opholdt.«

RADIO SCHILLER den 30.

november 2015: COP21-klimakonferencen: udvikling, ikke befolkningsreduktion // advarsler om atomkrig

Med formand Tom Gillesberg.

Inkluderer også: Høring om atomkraft (thorium) i Folketinget
/ Stem NEJ: bevar retsforbeholdet!

**Rusland gennemfører
sanktioner mod Tyrkiet:
»Det vil afskære
finansieringen af
terrorisme«,
siger højtplaceret russisk
politiker**

29. november 2015 – Den 28. november gennemførte den russiske præsident Vladimir Putin, ved eksekutiv-ordre, sanktioner mod Tyrkiet. En stor del af hans dekret virker vagt, men det står klart, at russiske firmaer efter 1. januar ikke længere kan ansætte tyrkiske borgere; det er slut med visa-frie rejser;

russisk turisme til Tyrkiet er begrænset eller ophørt; og de fleste tyrkere vil få forbud mod at komme ind i Rusland efter den 1. jan. Visse tyrkiske eksportvarer til Rusland vil blive forbudt, andre begrænset.

Idet hun kommenterede det eksekutive dekret fra Putin, sagde formanden for Dumaens Komite for Sikkerhed og Modforholdsregler for Korruption, Irina Yarovaya, at de økonomiske forholdsregler, som Rusland nu indfører over for Tyrkiet, blandt andet har til hensigt at afskære finansieringen af terrorisme, rapporterede Tass i dag. »Putin har gennemført forholdsregler til at forsvare dette land fra politikken med »kniven i ryggen«. Det er vigtigt, fordi Tyrkiet er i armene på terrorisme, mens vi standhaftigt fører krig mod terrorisme«, sagde Yarovaya, iflg. hendes komites pressetjeneste og Sputnik News.

Andreas Mogensen til EIR: Hvorfor samarbejde med det russiske rumagentur er vigtigt

København, 16. september 2015 – Andreas Mogensen, den første dansker til at foretage en rejse i Rummet, ankom til Danmark i dag efter sin netop overståede 10-dages IRISS-mission til ISS (Den Internationale Rumstation, med start 2. sept.). EIR fik mulighed for at stille det første spørgsmål på en pressekonference, som Andreas Mogensen holdt i Industriens Hus. Pressekonferencen blev sendt live over den nationale kanal TV2, og en del af hans svar til EIR var leder på den

artikel, der kom på TV2's hjemmeside, med overskriften: »Andreas Mogensen: Der er ingen grænser set fra rummet«. EIR's spørgsmål kommer efter ca. 13 minutter.

EIR: Identifikation. "Da du holdt din pressekonference i oktober 2014, spurgte jeg dig om, at forberedelsen til din rumrejse fandt sted under en voksende spænding mellem Rusland, på den ene side, og USA og Europa på den anden side, hvor du fastslog, at det var meget vigtigt at beholde videnskabeligt og rumfartsmæssigt samarbejde. Så nu, efter at du har været i rummet på en Soyuz-raket sammen med en russisk kosmonaut fra Baikonor, hvad siger du om, hvorfor det er vigtigt at beholde samarbejdet mellem det russiske rumagentur, og ESA og NASA?"

Andreas Mogensen: "Det er kun gennem samarbejde og kommunikation, at vi kan løse nogle af de problemer, som eksisterer. Det, jeg kan sige er, at, ombord på rumstationen er der ingen problemer mellem nationaliteterne.

Vi er mennesker, der drager i Rummet sammen for at løse fælles problemer. Måske er det første indtryk man får, når man kigger på Jorden, at det er én Jord. Man kan ikke se landegrænser fra Rummet, og man får meget hurtigt en fornemmelse af, at det er noget menneskeskabt, landegrænser. Vi er allesammen mennesker med de samme drømme, med de samme ønsker, med de samme behov, og vi lever på den samme planet, så derfor er det samarbejde, der ligger bag rumstationen, så vigtigt.

Og jeg tror, at det i fremtiden bliver endnu vigtigere, fordi det er et eksempel på, hvordan vi i fællesskab kan løse problemer. I fremtiden vil flere og flere af vores problemer være på en skala, som gør det nødvendigt, at vi arbejder på tværs af landegrænser, og på tværs af kulturer. Det er rigtig, rigtig vigtigt, og et godt eksempel på, hvad vi kan opnå, når vi arbejder sammen og samarbejder."

Mens han var i Rummet, udførte Andreas Mogensen mange eksperimenter, af hvilke den mest spændende var, som en del af

»Thor-eksperimentet«, at se, hvad det er, der sker under tordenvejr oven over skyerne, og han filmede, for første gang, »blå kæmpelyn«, der lynede op i gentagne lysudbrud, fra kuplen på toppen af den russiske sektion af ISS. Han fortalte, hvor spændende det var, da han fandt ud af, at dette var første gang, fænomenet var blevet opdaget og filmet.

I morgen vil Andreas Mogensen holde et foredrag på Københavns Universitet og møde børn på Planetariumet.

Se også video og interview fra oktober 2014:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=7717>

Leder, 29. november 2015:
»Spær Obama inde bag lås og slå for at afværge den umiddelbare fare for atomkrig«

STOP 3. VERDENSKRIG:

Følgende erklæring blev udlagt på LaRouchePAC websiden her til aften, den 28. nov.:

Lyndon LaRouche gentog i dag sin tidligere advarsel, der nu er endnu mere overhængende nødvendig, om, at den amerikanske

præsident Barack Obama er fast besluttet på at følge en kurs mod atomkrig og omgående må fjernes fra embedet. Advarslen kommer som respons på optrapningen af Obamas igangværende politik for en atomar konfrontation med Rusland, som det eksemplificeres af nedskydningen af et russisk militærfly over Syrien af medlem af NATO og USA's allierede, Tyrkiet. Tyrkiets handling kunne kun være forekommet med Obamas velsignelse. LaRouches advarsler understreges af amerikanske sikkerhedseksperter vurderinger. Alligevel er der en tåbelig tilbageholdenhed med hensyn til at kræve det eneste middel, der kan trække verden tilbage fra truslen om atomkrig – at fjerne Obama fra kontrollen over USA's atomstyrker ved at stille ham for en rigsret, eller ved at aktivere det 25. tillæg til den amerikanske Forfatning.

Den seneste advarsel om en mulig umiddelbart overhængende atomkrig er netop blevet publiceret i *Politico Magazine* af en tidligere atommissil-affyringsofficer, Bruce G. Blair, med titlen **»Kunne spændinger mellem USA og Rusland eskalere atomart?«**. Blair påpeger Obamaregeringens politik med affyr-på-varsel (launch on warning) og den korte responstid til at træffe beslutningen om at lancere atomstyrker. Han erklærer, at dette sætter verden på en hårs bredde fra atomkrig, der er farligere end under den Kolde Krig.

Blair advarer:

»Det er især sandt, eftersom offentligheden ikke gør sig klart, hvor lidt tid, der er, for vore ledere til at træffe afgørelsen om at bruge atomvåben, selv i dag – og om noget, så gør atmosfæren det til en endnu mere hårfin udløsermekanisme med truslen om cyberkrig. En affyringsordre er på længde med et tweet. Missilmandskabet transmitterer dernæst en kort strøm af computersignaler, der omgående antænder raketmotorerne til mange hundrede landbaserede missiler. For USA's vedkommende tager dette 1 minut. Som forhenværende atommissil-affyringsofficer har jeg personligt trænet dette hundreder af gange. Vi blev kaldt for

Minutmænd. Amerikansk ubådsmandskab bruger lidt længere tid; de kan affyre deres missiler efter 12 minutter.»

»I betragtning af den 11- til 30-minutters flyvetid for angrebsmissiler (11 for ubåde, der lurder ud for modpartens kyster, og 30 for raketter, der flyver over polerne til den anden siden af planeten), er beslutningstagningen for atomanvendelse, under 'launch on warning' – altså processen fra varsling til beslutning om handling – ekstremt forceret, følelsesmæssigt højspændt og proforma, drevet frem af checklister. Jeg beskriver det som den mekanisk rutinemæssige iværksættelse af et forberedt manuskript. Under nogle scenarier modtager præsidenten, efter en blot 3 minutter lang vurdering af de første varslingsdata, en 30 sekunder lang briefing om sine atomare responsmuligheder og disses konsekvenser. Han har dernæst nogle få minutter – maksimalt 12, mere sandsynligt 3 til 6 – til at vælge en af dem.»

I denne sammenhæng kan Obamas deployering af amerikanske og allierede styrker imod Rusland kun ses som en eskalering imod en konflikt med atomvåben. For eksempel nævner Blair deployeringen af amerikanske Aegis-krigsskibe til Sortehavet, armeret med krydsermissiler, der kunne angribe Moskva på få minutter. Eller deployeringen af amerikanske strategiske bombefly, der flyver mod Rusland. Dette tvinger så igen Rusland ind i en optrappende respons.

Blair spørger:

»Forstår amerikanske ledere, at russerne har grund til at frygte, at en trussel om halshugning (dvs. lamme en regering ved at fjerne dens ledelse, -red.) er ved at vokse frem, og at denne trussel meget vel kunne være den underliggende drivkraft, der hæver indsatsen for Rusland til et niveau med en eksistentiel trussel, der påbyder forberedelse til at anvende atomvåben? Det tvivler jeg på, at de gør.»

Den skræmmende konklusion, som Blair ikke drager, er imidlertid, at USA's præsident Barack Obama forstår dette og har til hensigt at skabe en eksistentiel krise for Rusland, og således bringe verden ud på randen af atomkrig. Siden begyndelsen af Barack Obamas præsidentskab har LaRouche advaret om, at Obama er en narcissistisk dræber. Alt, hvad Obama sidenhen har gjort, har bevist, at LaRouche havde ret. Man behøver blot se på Obamas indtræden i rollen som global bøddel, der præsiderer over de regulære tirsdagsmøder, hvor han personligt træffer beslutning om de amerikanske droneangrebs dræberlister. Eller hans konfronterende adfærd mod Rusland i kølvandet på den tyrkiske nedskydning af det russiske militærfly.

Der er ikke tid eller plads til en lang debat om dette spørgsmål. Obamas atomkrigsprovokationer udgør en trussel mod den menneskelige arts eksistens. Han må fjernes nu. Et enkelt medlem af Kongressen kan retmæssigt indlede en rigsretsprocedure. Ansvarlige regeringsfolk i præsidentskabet kan retmæssigt indlede det 25. forfatningstillæg med den begrundelse, at en præsident, der har til hensigt at fremprovokere atomkrig, ikke længere er skikket til embedet.

Det amerikanske folk må nu agte på LaRouches advarsel. Fjern Obama Nu!

Supplerende materiale:

Putin og Hollande mødes i Moskva – Aftale om koordinering – Går efter oliesmugling m.m. – Obama på sidelinjen; afsløret

Putin klar til at samarbejde, men også klar til at gå enegang i Syrien

27. november 2015 – Under sit møde med den franske præsident François Hollande gjorde den russiske præsident Vladimir Putin det klart, at Rusland var parat til tæt samarbejde med den amerikansk ledede koalition imod Islamisk Stat. Ikke desto mindre sagde han, at endnu en 'uacceptabel' handling, dvs. nedskydning af russiske fly, ville betyde »en afslutning på samarbejde med nogen som helst«.

»Vi er klar til at samarbejde med koalitionens, der ledes af USA. Men selvfølgelig er hændelser som tilintetgørelsen af vores fly og vore soldaters død ... absolut uacceptabel.« Vi går frem ud fra det standpunkt, at der ikke kommer en gentagelse af dette, ellers vil vi ikke have brug for samarbejde med nogen, nogen koalition eller noget land.«

Putin sagde, at han og Hollande enedes om yderligere militært samarbejde og sagde, at de ville »udveksle informationer om, hvilke territorier, der er besat af den sunde del af oppositionen snarere end terrorister, og vil undgå luftangreb imod dem.«

Hollande sagde, at nedskydningen af det russiske fly satte fokus på behovet for, at lande koordinerer deres militære aktiviteter tættere for at undgå en eventuel gentagelse af det, han kaldte for en »beklagelig hændelse«. Han opfordrede igen til en »deeskalering« af spændingerne mellem Moskva og Ankara.

Mødet mellem Hollande og Putin sprængte det amerikanske, geopolitiske spil om Syrien bort, siger russiske eksperter

27. november 2015 – Den Obama-assisterede, tyrkiske nedskydning af et russisk bombefly med det formål at skabe en geopolitisk krise og underminere den russiske indsats for at eliminere ISIS-terroristerne fik et solidt grundstød af mødet i Kreml mellem den russiske præsident Putin og hans franske modpart, præsident Hollande, den 26. nov., sagde nogle russiske sikkerhedseksperter.

Præsidenten for Akademiet for Geopolitiske Spørgsmål, Konstantin Sivkov, der har base i Moskva, sagde i dag til Sputnik: »For første gang i lang tid gik en politiker, der er kontrolleret af USA, op imod amerikansk geopolitik ... Hollande er skrap og tilsidesætter amerikanske interesser i processen. Ved at promovere bånd med Rusland skaber den franske præsident 'sprækker i NATO's ånd' og opsplitter grundlæggende set den amerikansk ledede koalition. Dette er et alvorligt slag mod amerikansk geopolitik.« Sivkov sagde, at han mener, at mødet kunne føre til reel militær og teknologisk samarbejde mellem Rusland og de vestlige styrker, der er engageret i kampen mod ISIL, rapporterer Sputnik.

Under en rundbordsdiskussion, der afholdtes af Rossiya

Segodnya Internationale Informationsagentur i Moskva i dag, beskrev en anden sikkerhedsekspert, Dmitry Suslov, vicedirektør for forskningspolitik, politik for udenrigsråd og forsvarspolitik, aftalen mellem Putin og Hollande som et »kolossalt gennembrud og en kolossal succes«, rapporterede Sputnik. »Det lykkedes os at nå frem til en aftale med Hollande inden for de områder, hvor det ikke lykkedes os med Obama«, bemærkede den politiske analytiker, iflg. Sputnik. Ifølge samme Sputnik-rapportering sagde Suslov, at Hollandes besøg i Moskva også »har gjort en ende på forsøg på at konsolidere den amerikansk ledede koalition imod Rusland og på at ekskludere enhver kontakt mellem Rusland og den vestlige koalition omkring aktiviteter i Syrien«.

Krigsfaren: Putin og Hollande mødes i Moskva

**– Aftale om koordinering –
Går efter oliesmugling m.m.
– Obama på sidelinjen;
afsløret**

27. november 2015 – Den franske præsident François Hollande og den russiske præsident Vladimir Putin mødtes i Moskva i går, efter Hollandes møde med sine tyske, italienske og amerikanske modparter de foregående dage. For Hollande er det en dramatisk

kontrast til hans besøg i Det Hvide Hus den 24. nov. – den dag, tyrkerne nedskød det russiske bombefly – med Obama, der fordømte Rusland som en isoleret taber, og så Hollandes møde med Putin i går, hvor de sammen indgik en fælles forpligtelse om at nedkæmpe terrorisme.

Husk Obamas nøjagtige vilde ord den 24. nov. under Obama-Hollande pressebriefingen: »Rusland er netop nu en koalition for to – Iran og Rusland – der støtter Assad ... Rusland er marginaliseret.«

I går kom Putin og Hollande med erklæringer efter deres møde og tog dernæst imod journalisternes spørgsmål.

Putin sagde, at de var »enedes om at optrappe vores fælles indsats inden for antiterrorismen, at forbedre udvekslingen af operationelle informationer i kampen mod terrorisme og etablere konstruktivt arbejde mellem vore militæreksperter for at undgå overlappende handlinger og for at fokusere vores indsats på at sikre, at vores arbejde med at bekæmpe terrorisme er mere effektivt og undgå alle luftangreb imod territorier og bevæbnede styrker, der selv bekæmper terrorister.« Han gav også udtryk for sin overbevisning om, at en politisk afgørelse i Syrien kunne findes, efter at terrorismen var udslettet.

Hollande understregede, at enhed er afgørende, men ikke nok. Der må også være handling. Nationer må tage ansvar, som Frankrig gør med udstationeringen af Charles de Gaulle hangarskibet. Han understregede også betydningen af en overgangsproces i Syrien, og denne understregning er stort set på linje med Wien-dokumentet, men han tilføjede, at »det er unødvendigt at sige, at Assad ikke har nogen rolle at spille i sit lands fremtid«. På trods af dette er det, for at overgangen kan lykkes, »bydende nødvendigt, at Rusland spiller hovedrollen, en af hovedrollerne, i denne proces.« Med hensyn til detaljerne i det fransk-russiske samarbejde sagde Hollande, at de var enedes om tre punkter: 1) optrapp

efterretningssamarbejde; 2) koordinering af intensiverede angreb mod ISIS; og 3) at koncentrere disse angreb mod ISIS og terroristgrupper.

Som svar på spørgsmål langede Putin igen hårdt ud efter oliesmuglingen fra ISIS-kontrolleret territorium og ind i Tyrkiet. Han påpegede, at, under G20-topmødet i Tyrkiet kun få dage før nedskydningen, havde han vist de andre G20-ledere fotos taget fra russiske fly af kolonner af olielastbiler, der strakte sig ud i horisonten.

»Olie leveres fra territorier, der kontrolleres af terrorister i Syrien, på industriel skala. Det kommer fra disse territorier, ikke andre steder fra«, sagde Putin. »Vi kan oppefra se, hvor disse lastbiler er på vej hen. De kører mod Tyrkiet, dag og nat. Jeg kan formode, at Tyrkiets topledere ikke er klar over dette. Det ville være vanskeligt at tro på, men det er teoretisk muligt. Det betyder imidlertid ikke, at de tyrkiske myndigheder ikke bør afskære disse illegale transaktioner.« Og hvis Tyrkiet destruerer al denne olie, som den tyrkiske præsident RecepTayyip Erdogan påstår, »så kan vi ikke se nogen røg eller flammer« fra det.

Putin rejste også spørgsmålet: hvilket formål tjener Forståelsesmemoet fra 20. oktober mellem Rusland og USA, hvis USA ikke udelukker sådanne hændelser som angrebet på det russiske fly den 24. nov.?

»Vi udveksler information med dem, men nu er vi meget bekymrede for arten af denne udveksling og resultaterne af dette samarbejde«, sagde han. »Hør her, vi informerede vore amerikanske partnere i forvejen om, hvornår vore piloter skulle i aktion og hvor, og i hvilke luftkorridorer. Den amerikanske side, der leder koalitionen, som Tyrkiet er en del af, kendte til sted og tid for vores operation. Og dette er præcist, hvor vi blev angrebet.« Det spørgsmål, der opstår, er derfor, »hvorfor gav vi amerikanerne denne information? Enten har de ikke kontrol med, hvad deres allierede foretager sig,

eller også giver de denne information ud kritikløst, uden at forstå implikationerne.«

International LaRouchePAC Fredags-webcast den 27. november 2015: LaRouche: »Med mindre, og indtil, Obama smides ud, står verden på en knivsæg til atomkrig. Strategisk analyse med Jeff Steinberg m. fl.

Lyndon LaRouche har hele vejen utvetydigt sagt, at med mindre, og indtil, Obama smides ud, står verden på en knivsæg til atomkrig. Spøgelset af denne fare sås skarpt i tirsdags med Tyrkiets nedskydning af et russisk fly, der var engageret i bombetogt nær den tyrkisk-syriske grænse. LaRouche kom omgående med en offentlig erklæring, der sagde, »Obama har organiseret en krigshandling, og således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare«. Han sagde, at det »var et overlagt forsøg fra Obamas side på at fremtvinge generel krig«. Engelsk udskrift.

MEGAN BEETS: Good evening. It's November 27, 2015. My name is Megan Beets, and I'd like to welcome all of you to our regular Friday evening broadcast here at LaRouche PAC. I'm joined in the studio tonight by Jason Ross and I'm also joined, via video, by Jeffrey Steinberg.

Now in discussions earlier this week, Mr. LaRouche made it very, very clear that the key issue facing all of us, is whether the people of the United States, in particular, both the people in positions of leadership, such as the Congress, but also the population in general, have the guts to stop compromising with Obama, to tell the truth, and to throw him out. Now, what we've seen shaping up over the past weeks is a very dramatically and a very rapidly shifting world strategic situation, including ongoing Russian military intervention into Syria; also including the recent wave of terrorist attacks, such as the bombing of the Russian plane over Egypt, and of course, the terrorist attacks which occurred just two weeks ago in Paris, which was followed by a shift in dynamic among world leaders, away from the failed Obama policy, and toward a broader collaboration with the Russians to defeat ISIS.

However, throughout all of this, Mr. LaRouche has been unequivocal that unless, and until you get Obama out of the U.S. presidency, the world stands on a razor's edge of thermonuclear war.

Now the spectre of that danger arose sharply this Tuesday,

with the Turkish shooting down of a Russian plane which was involved in operations near the Turkish-Syria border. And Mr. LaRouche immediately issued a statement, a public statement, which said that "Obama has organized an act of war, and thus endangered the United States, as well as all humanity." He said

that it "was a deliberate attempt by Obama to force general warfare."

Now, this act by Turkey and by Obama, and the aftermath, has catalyzed a very significant change in the world global dynamic,

which we're seeing manifest, for example, in Europe, among other

places. This shift is also the subject of tonight's institutional

question, which makes reference to the ongoing talks in Vienna,

which are aimed at resolving the situation in Syria. The question

reads as follows:

"Mr. LaRouche, please give us your view of how Russia and Turkey can move once again to collaborate to save Syria under the

Vienna process?" So now I'm going to turn it over to Jeff to give

Mr. LaRouche's response to that question, as well as an elaboration of the general strategic picture.

JEFFREY STEINBERG: Thank you, Megan. Can you hear me there?

Well I think that the starting point must be to tell the truth as

we know it about the events of last Tuesday. It was immediately

understood by leading political and military circles in the United States, in Europe, and most emphatically in Russia, that

the action that was undertaken by the Turkish in shooting down that Russian SU-24 over a border area on the Turkey-Syria

border

right along the Mediterranean coast, that this was something that

1) was order top down in Turkey from President Erdogan, and 2) Erdogan would never have undertaken such an action if he did not

have advance approval from Obama and the British.

So, for the Russians, this represented a major act of war, and I can tell you that within the U.S. governing institutions,

there was a deep and profound split that reflected immediately in

actions that were diametrically opposite. Secretary of State John

Kerry, leading circles within the Pentagon all the way up to the

Joint Chiefs of Staff, immediately activated channels with Russia, knowing full well that there was a very real prospect that Russia would retaliate immediately after this unwarranted military provocation. And so, you have one element of the U.S. command that is not under British control, that moved immediately

to at least temporarily forestall a situation that was potentially moments away from a general war between NATO and Russia. And as we've been saying, as Mr. LaRouche has been warning since virtually the beginning of the Obama presidency, any such war between NATO and Russia would very rapidly devolve

into a thermonuclear war, in which the overwhelming majority of

humankind would likely not survive.

So you had actions. There was red phone line communications activated immediately, between those elements in the U.S. Command

that were not on the British line, and top Russian officials. And

the first objective was simply to secure a commitment that the

situation would not immediately go to a hot war. In other words,

this was the most dangerous situation since, and probably more so, than even the Cuban Missile crisis. Because in the Cuban missile crisis, there was no shoot down of an American or a Soviet ship or a plane.

On the other hand, President Obama, who was closer to Erdogan than virtually any foreign leader, perhaps with the sole

exception of David Cameron in Britain, immediately got on the phone with Erdogan and then issued public statements certifying

that, in his mind, Turkey acted perfectly within their sovereign

rights to shoot down a plane flying over its territory.

Now, never mind the fact that there are serious questions and disputes of whether that plane, that Russian plane, actually

ever even entered Turkish airspace. The fact is that, if it passed through Turkish air space at all, number one, there was never any intent—and nobody in Turkey even claimed there was any

intent on the part of the Russians—to carry out any kind of military action or provocation against Turkey. And secondly, even

after the first 24 hours following the shoot-down, the Turks were

even acknowledging that that plane, if it ever in fact crossed into Turkish territory, was there only for a matter of brief seconds, and no longer.

Now that also tells you that to shoot down that plane, was a premeditated, pre-determined decision. There was not enough time

for the Turkish air force to consult up the chain of command all

the way to President Erdogan, and to then get response orders back, and to fire at the Russian plane – all within a matter

of

a timeframe that at most has been characterized as 17 seconds. So, again, it was a premeditated act of war; and Erdogan on his

own never would have undertaken that. It was done in conjunction

with both Obama and the British; and therefore, the responsibility lies there.

Now, let's again visit what the immediate context was of this incident. It occurred last Tuesday at a point that French President Hollande was in Washington to attempt to organize President Obama to join a trilateral military alliance of France,

Russia, and the United States, to wipe out the threat of ISIS and

Nusra, and all allied organizations inside Syria and inside Iraq

primarily. And so, the events that took place just as Obama and

Hollande were sitting down, hijacked the agenda of that discussion. All you have to do is read the transcript, or even better, watch the video of the press conference that took place

later that same day between Obama and Hollande; and you'll see towards the end, Obama launching into a typical Obama tirade against Putin and against Russia. Obama was lying pathologically

in saying that the United States is leading a coalition of over

60 countries, and that Russia, when it comes to fighting against

the Islamic State is "the outlier"; and it went on from there.

So, statements soon after that, again from the White House, fully

endorsed and adopted the Turkish line on what happened.

So, here you've got a situation where an act of war, an act of military aggression took place, carried out by Turkey – a

NATO member – and was done with the full at least tacit backing of the President of the United States, with the full support of the British. How close do you have to get to provoking thermonuclear war before enough people in Congress and in the American population wake up and recognize that Lyndon LaRouche has been right for years in warning about the menace that President Obama represents if he's allowed to continue to remain in office? We're down to the final 14 or so months of his Presidency, but you can see the kind of developments that can occur on literally a moment's notice. And so, there is no option any longer other than removing the President from office by Constitutional means immediately. That means that the leading members of Congress and at least leading elements within the American population have got to finally wake up to strategic reality.

Now, to put an added punctuation mark on the situation, let's not forget that there was another major series of provocations directed against Russia over the same recent timeframe of the last week. You had the Right Sector, the neo-Nazi apparatus in Ukraine, that is openly backed and promoted by the Obama administration principally through Victoria Nuland, the Assistant Secretary of State for European and Eurasian Affairs, who carried out a bombing campaign against the power grid of Crimea; and has effectively shut off almost all power to the entire Crimean peninsula. When Russian repair units attempted to get to the sites to re-establish the power links, they were fired on by Right Sector militias; and to make matters even worse, at the end of last week, it was announced by Nuland's pet

prime minister, Yatsenyuk, that henceforth all Russian flights over Ukrainian airspace were cancelled. Now, that's tantamount to a threat of yet a second country, a major ally of the US and the British, threatening to carry out unprovoked strikes against Russian aircraft flying over Ukrainian airspace.

So, you've got a clear pattern here. You have – as Megan indicated – a phase shift with the series of ISIS terrorist attacks over the last several weeks, that began with the bombing of the Russian Metro Jet over the Sinai; followed with a series of suicide bombings on the southern portions of Beirut in Lebanon, targetting the Shi'ite area of that city. And then the Paris attacks. The world was energized to finally launch an all-out serious campaign against the Islamic State. Russia escalated the bombing campaign against the Islamic State and knocked out an estimated 1000 of the tanker trucks that have been smuggling oil from the ISIS-controlled areas of northern Syria into Turkey, where they've been sold on the black market; and these funds have been fueling the operations of the Islamic State.

At the G-20 summit meeting that ironically took place in Turkey just days before the Turkish air force shot down the Russian SU-24, President Putin made very clear that Russia has aerial photographs showing lengthy caravans of these oil tanker trucks crossing the border into Turkey from northern Syria; and furthermore, he said he has the names of financial agents in 40 countries, including a number of the G-20 member countries, that are involved in financing the Islamic State through black

market

cooperation. So, the case is unambiguous. If you wanted to attribute narrow motives, you could say that Erdogan was furious

at the Russians for bombing these Turkish smuggling trucks, since

we know that the funds generated on the Turkish side from this black market activity largely go into the coffers of the ruling

AKP Party. We know that the son of President Erdogan is himself

one of the major people involved in this black market operation.

But in a very real sense, that's a much too narrow understanding of what happened here. It eliminates the crucial question, which is that Obama and the British were behind this,

and it was an attempt on a much grander scale to not just simply

sabotage the Vienna initiatives; but it was an attempt to trigger

a potential world war. And for that crime alone, despite the fact

that there is a long list of Constitutional violations and other

crimes committed by this President, for that reason alone he must

be immediately removed from office. And therefore, every person

listening to this broadcast, all of your friends, all of your neighbors, all of your political associates, your co-workers, are

going to have to do some serious soul searching; because we came

inches away from world war last Tuesday morning, with the Turkish

actions. And it was only a matter of intervention, but

particularly restraint on the part of Russian President Putin and the Russian military that averted that. There is still clearly an option, and lessons to be learned from this provocation, that could and must lead to reaching an agreement in Vienna to end the five-year war and tragedy in Syria. But that must start with the kind of blunt truth which we have been discussing here over the last few minutes; and it cannot go forward so long as President Obama remains in office. So, there are urgent issues that must be taken up by the Congress and by the American people, if we are going to avert a war; because I can assure you, if those critical actions are not taken in the immediate days ahead, then the chances that there will be {another} incident; {another} provocation, whether by Ukraine, whether by Erdogan and the Turks, whether by ISIS, and if actions aren't taken to solve the problem at its roots, we will be staring at the prospect of world war in the immediate days, perhaps hours ahead.

BEETS: Okay, thank you very much, Jeff. Now, upcoming this Monday, November 30th, we have the beginning of a two-week long genocidal COP21 depopulation climate conference, which is occurring in Paris, and despite the actual danger to humanity which Jeff just outlined in detail, and especially in the wake of the terrorist attacks in Paris just two weeks ago, this absolutely insane conference is going ahead as scheduled, to be

attended by approximately 140 heads of state, along with thousands of other government, NGO, and other officials, notably

Britain's Prince Charles, the dysfunctional and inbred son of Queen Elizabeth and her walking-dead husband, Prince Philip, will

be one of the keynote speakers.

Now, as we addressed in this webcast last week, if anyone involved had any morality, we would completely change the nature

of the conference, to address the actual dangers and threats to

humanity, such as the refugee crisis, the conditions of poverty

around the world, and the lack of development that are actually

threatening billions of people. So what I'd like to do now, is ask Jason to come to the podium to address this upcoming conference in the context of what Jeff just presented.

JASON ROSS: This is almost like the worst joke you could imagine, holding this conference in Paris. This conference which,

starting in a few days – we've been opposing this, and we've got

a leaflet, a resolution that we've been getting out on this, called, "We Say No to the Paris COP21 CO2 Reduction Scheme." I want to read the bookmarks of this, the bookends. It opens, "The

conditions for life of billions of people depend upon rejecting

the agenda being presented at the 2015 climate change conference

to be held in Paris this December. The COP21 Paris initiative to

adopt a legally-binding agreement to reduce CO2 emissions must be

rejected on two grounds: the scientific reality, that mankind's activity, is {not} going to cause catastrophic climate change, and the very real lethal consequences of the CO2 reduction programs being demanded." It ends, that "Energy-intensive scientific, technological, and economic growth is essential to human existence. This can be measured by transitions to higher levels of energy-flux density per-capita and per-area. Such progress, growth, and development, is the universal right of man, and CO2 emissions are presently a vital part of that process for the overwhelming majority of the world's population. The adoption of a legally-binding CO2 reduction scheme at the COP21 conference in Paris will condemn billions of people to a lower quality of life, with higher death-rates, greater poverty, and no ability to exercise their inherent human right to participate in the creation of a better condition for society as a whole. This is deeply immoral. For these reasons, the CO2 reduction scheme of the COP21 conference in Paris must be rejected."

So on the grounds of the fakery of the science, and the very, very real human costs of trying to meet the CO2 reduction goals, this can't go forward. However, obviously the push is there, the conference is going ahead despite the state of emergency currently in France, the terrorized population of Paris, changes in some of the agenda, but it's going ahead, and as a matter of fact, this conference is getting a kick-start over the weekend – today and the rest of the weekend – the Commonwealth Heads of Government meeting is taking place in Malta. So this is where all the members of the former British Empire, now called the British Commonwealth, get together to –

as in this case – hear speeches from the Queen and others about why they need to reduce CO2. Prince Charles – who has been basically waiting for his mother to die for a half century to get a job – he said that the terrorism that we’re seeing, the conflicts that we’re seeing, are not because of conflict, not because of ISIS, not because of the Brits and Saudi Arabia helping ISIS, instead, Prince Charles said, “In fact, there is very good evidence indeed that one of the major reasons for this horror in Syria was a drought that lasted for about 5 or 6 years, which meant that huge numbers of people in the end had to leave the land.” This is the guy that they’re asking to give the keynote address at the COP21 conference – a man whose understanding of Syria seems to be that all of the conflict is because of a drought which was caused by climate change. It’s insane, and it’s knowingly evil on his part. So, what should be done instead, is re-purposing the conference would be a good thing, you know, recycling what’s going to be done there. As Megan said, of course, addressing the refugee crisis, which is all over Europe at present, and beyond – that’s worth discussing. Really, what’s worth discussing is a solution to this whole problem, which would be excellent if the Congress were to release the 28 pages, put them in the record, as Senator Gravel did with the Pentagon Papers, to be able to attack

the cause of this conflict at its source, which as Jeff went through, as LaRouche has been stressing, is Obama, who by his nature as a killer personality, has qualified himself to be inserted into his role as President. That that is the cause of the conflicts. Releasing the 28 pages, discussing how to actually

shut down terrorism in the region, working {with} Russia on this

– you know, Russia is serious about this – you know, that would

be worth discussing.

And really, what would it mean to develop the world into the Silk Road? You know, EIR released, about a year ago now, “The New

Silk Road Becomes the World Landbridge.” It’s a 300 and – almost

400 page report. It goes through in incredible detail, with maps

and everything, what it would mean for China’s One Belt One Road

project, its New Silk Road project, to continue its extension into a worldwide paradigm of development. What would those projects look like? And this is a policy that the LaRouches have

been promoting for decades, and Helga LaRouche in her visits to

China is acknowledged as “the Silk Road Lady,” for her role in bringing this outlook into the current fruition that it’s finding. So what would it mean for the U.S. to join the Silk Road? What would it mean for us to get our act together?

Well, we’ve been working on a report on this, in terms of what a U.S. recovery would look like, and there’s a lot of aspects to this. I mean, if you think about the kinds of projects

that have, many, been on the books, and the kinds of projects that will drive us into the future, you recognize that it would

not be very difficult to create millions of jobs in a very short

period of time – meaningful, productive jobs – that lay the groundwork for a durable new, more productive economy for the future. Doing that will require eliminating Wall Street, getting

Glass-Steagall re-implemented, having those provisions back in place, shutting down Wall Street which we do not need. Gambling

is not an essential part of economy. The productive process, science, creativity, the development of human beings and infrastructure – that is essential. Gambling is not.

So with Wall Street out of the way, with federal financing, with federal credit made available, some of the projects are things that we've discussed quite a bit. Take, for example, the

Bering Strait. Crossing the Bering Strait with a tunnel or a bridge, as engineers decide, would be a very key role, a very key

project, to put the U.S. on the Silk Road, literally, making it

possible to get from the West Coast of the U.S., into Eurasia, much more quickly than by sending a ship across the ocean, with

the added benefit that rail, or transportation corridors on land

overall, allow for the ability to develop regions along the way. Something that a ship crossing the ocean doesn't do.

Ships

don't create wealth, or the potential to create it, as they cross

the waters. Land connections do.

So the Bering Strait tunnel – that would be a key project.

Overall, transportation has a tremendous way to go in the U.S.

You know, China, which is a nation very similar in size to the United States, currently has 11,000 miles of high-speed rail, with plans to have 30,000 by 2020, and they'll do it – they do

what they say. In contrast, we have under 500 miles of high-speed rail, and that's being very generous in counting the Acela service as high-speed. What we should have is 42,000 miles of electrified, decent rail in the United States, bringing down the costs of transportation, and of production throughout the nation, making it more possible to move intermediate goods from place to place, to move people, to move products in a way that will have a tremendous savings in time, and in energy costs. Currently over half of rail-freight in the U.S. is coal. You know, in a nuclear economy we obviously wouldn't need so much coal, but it also goes to show how little else is being done with the system as it is, and maybe some idea of what it could be like in the future. Along with the development of the basics which we naturally think of – things like transportation, rail, repairing roadways, power plants, water systems, which I'll get into in a moment – the other aspect is cities. Now, India has committed itself to building scores of new cities across the country. Russia has created science cities. The United States – imagine the potential, not to keep adding more and more sprawl to the outsides of our current cities, but developing legitimately new cities, actual cities, planned in a sensible way, with part of a transportation backbone underlying it, with infrastructure that's needed, canals and aqueducts as necessary, water, power, that sort of thing. But then also where the cities and where life is

oriented around the most key of economic processes – the creation of wealth by improving the productive powers of labor,

by the cultural role that can be played by a city.

So in addition to the ability to move goods and people easily, the density you find in a real city, where different members of the household can do their various things that anyone

having an hour and a half commute can't, you also have the other

role of the city itself as a social institution.

So, in a very interesting article that LaRouche wrote some decades ago, in a program for the development of Africa, he discusses the central role of the city, and the presence of a research and educational complex, a pedagogical museum where people, kids, their parents, etc. would be able to step themselves through how discoveries had been made in the past in a

hands-on way, doing experiments, themselves witnessing and understanding very directly how humanity has gotten where it is,

making it possible to have workers able to master new technologies, and scientists able to reflect on what science has

done in the past, to create the new discoveries needed in the future.

This sort of educational center of the city will be more than a museum retailing the past; it will be more than looking backwards. LaRouche wrote that to give vitality and direction to

the process, the educational zone of a new city must be engaged

in some aspect of scientific research which is itself of world importance. He says that "a modern nation has achieved true sovereignty in spirit, only if it achieves excellence in some important aspect of advancement of human knowledge generally.

A

people which can point to several institutions of its own nation, and can identify several important contributions to human knowledge associated with such institutions, is a people which knows that its children are capable of equalling in importance to humanity, the children of any other nation. To teach science is to teach the principles of discovery.”

So, with cities, with this as an included basis, cities of finite size (no more than one or two million people), with the

development made potential by rail, by water, by developing fusion power on a crash basis, and implementing the already-discovered abilities which have been improved on building

nuclear fission plants, we'll be able to dramatically increase the power, electrical power, available in the nation; to power transportation; to power manufacturing. And to do all of this, we're also going to need revival of machine tools themselves. Now, machine tools – now not everyone's actually seen one of these in person. These are things like lathes, like mills, shapers – these are the devices that make everything that's required, that create metal, that shape metal to do machining.

To the extent that you are able to innovate in this area, as has been done with new technologies over the decades – like electric

discharge machining around the time of the Apollo program, or electron-beam welding; or the more recent developments of laser

and plasma cutting, and the ability for these computer-controlled

machine tools to create things that would have taken ten times longer in earlier eras: to the extent that this technology improves, and to the extent that purchases are made, and as part

of an industrialization, the capital stock is increasingly of newer, and more productive machine tools, the entire economy sees

the benefits from them, by making easier, reducing the cost, of all other production.

So, this machine tool principle is, in the small, an image of what it means to take discoveries and then implement them into

an economy, for new thought, new engineering, or scientific idea,

to become manifest in the economy. And this is a field that needs

motion on. As I said earlier, power; fusion research, which has

been starved of funding deliberately for decades, preventing the

kind of breakthroughs that would make power, as has been said, too cheap to meter – or even if not that cheap, remarkably abundant power able to bring the next generation of production technologies into play. To transform our relationship with raw materials, and with reshaping those materials. Things like the plasma torch.

So, in this kind of economy, we can then re-approach such subjects as water. California is in what's called a water crisis,

despite being right next to the Pacific Ocean. Why do we not have

the power and the plants in place to be able to desalinate? To at

least provide for much of the needs in California? Why have we not done more research on how weather actually functions?

You know, one of the ironies of the global warming alarmists, hysterics, whatever you want to call them, is that this supposedly scientific outlook is actually stifling science.

Hypotheses about what's causing climate change over time,

hypotheses about how cosmic radiation coming from our Galaxy, or even beyond, plays a role in creating the cloud condensation nuclei to form clouds, to effect precipitation, to change the albedo, the reflectants of the Earth, and therefore its temperature – that's real science that's being held back by the global warming mafia, who reject this kind of approach because it doesn't come to the conclusion that they want: namely, that human-made CO2 is {the} determining factor in global climate. It's just not true.

So, as was said in that resolution I read at the beginning, and as is covered in this other EIR special report, "Global Warming Scare is Population Reduction, Not Science," the science is clear. We are not causing catastrophic warming of the planet. Mankind is not a virus destroying the Earth. What is destroying the planet is oligarchism; the outlook that human beings are a disease, the anti-growth and enforced poverty promoted by the City of London, by Wall Street, by that system which has to be removed. In its place, as far as an actual concept of humanity, let me read another quote from LaRouche here. He says, "Every infant born in any part of the world has the potential for development of his or her mental powers to the level sufficient for adult competence in use of modern technology." And this also means real technology, not iPhones. "That child can achieve at least an approximation for practice of the highest levels of productive powers of labor in the world generally today. It is that potential development which is the only source of wealth."

Let's remember that; the source of wealth, the increasing of

the productive powers of labor, as Hamilton put it, lies in that ability for human beings creatively to develop new understandings about nature, and thereby reform the economy in an entire way. That's real economic science, and with that approach, the programs that are needed, the development projects which we can implement, the jobs that will create; this can all follow from an outlook of what economics truly is, and breaking free from the false ideas about it which have been promoted by Wall Street and which have affected, unfortunately, a very great number of our fellow citizens.

BEETS: Thanks, Jason. Two days ago, on Wednesday of this week, we celebrated the 100th anniversary of Einstein's publication of his paper on general relativity. Now, LaRouche has reiterated many times in the recent period that Einstein was the only true scientist in the 20th Century; someone who held out against the corruption in thinking that was ushered in 1900 by Bertrand Russell. And someone who was attacked and isolated for his commitment to the paradigm of thinking which represents the actual human mind; the paradigm which was responsible for all of human progress up to this point. So, what I'd like to do is ask Jason to come back to the podium and ask him this question: Given the task ahead of us today to rebuild society, rebuild civilization, and to create a new paradigm for mankind, I'd like

to ask Jason to give us a sense of the importance of Einstein's work and his commitment.

ROSS: Sure. I think what Einstein accomplished represents a key concept under which science can be understood; that of metaphor. LaRouche has repeatedly stressed the importance of metaphor as the key to science; meaning the development of language in such a way that you express a new scientific truth in a way that could not even have been stated in the preceding language. It's not something mathematical; it's not a formula or an expression. Discoveries in their true form can't be. After the fact, you might be able to write them down; but what makes them a discovery is an overthrowing of the past, the development of a new basis for thinking incompatible with what came before. That's the kernel of what a discovery is. None of these thoughts are really eternal; what is, is that process of developing new ones. Which is the incredible error in science education today, based upon understanding how to apply the fruits of discovery to specific problems; but not going through how they were developed. So, 100 years ago, 1915, Einstein successfully expanded his special theory of relativity, which he had developed in 1905, into a more general form; making it the general theory of relativity. So, I do want to say a bit about what Einstein did; I think it would be wrong not to; and then get into what it would mean for us today, what's the relevance. Einstein's not just someone to idolize, or say, "Wow, he was a real genius."

Figure

out what he did.

So, going back ten years earlier to 1905 – 110 years ago – Einstein, in his what's now called special theory of relativity,

changed the basis on which scientific thought was based. At that

time, the prevailing view was of a Newtonian outlook to space and

time. Isaac Newton had said that space and time were independent

of things within them; space is space, within it, things exist and take place, or occur in different relations to each other.

According to Newton, time flows on its own, without reference to

the things in it; they take place over time, but time is an independent existence.

Well, Einstein tore that apart in 1905; in some ways with rather simple thoughts. For example, he demonstrated that the concept of simultaneity does not exist; that depending on who it

is that you ask, and their motion with respect to two events that

are occurring, that observer might say yes they occurred at the

same time. Meaning the light from those two events reaching them,

to make a determination which one occurred first, or second, or

whether they occurred simultaneously, depending on the motion of

an observer, they might appear to occur at the same time or not.

He gave the example of someone on a train witnessing two lightning bolts, versus someone on the ground witnessing two lightning bolts. To someone on the ground, two lightning bolts

occurring at equal distances in either direction, the light will come and reach the person at the same time. To someone on a train, who is at the middle of that platform right when the bolts occur, at the same time according to the person on the platform, because of the train's motion, they're going to see this bolt before the other one. Who's right? What does it really mean to say "at the same time"? Because all the laws of nature work the same, whether you're standing still supposedly, or you're in constant motion, there's no way to say who's right; what the right time should be. And the idea of having a universality of simultaneity, to say "at this moment in the universe" disappears, and it becomes relative to the observer.

What does that mean? It means that time itself no longer exists as a basis for thought in the way that it had before. There's still time, but it's no longer an untouchable permanence; the same thing is the case for space. Where space and time are skewed, and distances have to take place or be considered in space-time, rather than in only one or the other. So, by then, by 1905 in his special theory of relativity, Einstein had replaced the concepts of space and time as a basis for physics with something physical; light's motion. In this way, he was implementing the revolutions in physics that Riemann said would take place; that our understanding of geometry would take place not by looking at geometry, but by an understanding of those binding forces of nature which give rise to what is then observed. A bent space; a curved space; a skewed space. With his general theory of relativity in 1915, Einstein went

beyond frames of reference which are either at rest with respect to each other or in uniform motion; and he considered acceleration. He considered the fact that there is a relativistic equivalence between somebody in a room where they feel the floor pushing up against their feet, or their feet pushing down against the floor, that without reference to what's outside that room, they might be sitting on the Earth, or they might be out in space, where the top of the building is attached to a rope which is being pulled at an accelerating rate, constantly pulling the building up against their feet. No experiment, nothing you could do inside the room, would be able to distinguish the one from the other. From this equivalence then, Einstein derived his general theory of relativity, by which not only motion, but gravitation changes the shape of space and time. This was a very, and still is, a very wild shocking idea. Space and time were considered to be such fundamental things that the possibility of them even being curved was rejected out of hand by people like Immanuel Kant, Isaac Newton, Bertrand Russell. So, what Einstein was able to do, though, is demonstrate that he was right. Two quick examples. One was the orbit of Mercury. Every orbit, every planet, has a place that's farthest from the Sun, and one where it's closest to the Sun. You draw the line through them. That line for the orbit doesn't stay

stationary. It actually moves over time. For Mercury that line moves a degree and a half every century. And based on calculations and gravity, as it was understood, people were able to explain almost all of that change. There remained a very, very small – about .01 degree per century – change in Mercury's orbit that no one had explained, but which Einstein was able to explain with his theory.

Also his prediction about how light would bend going around large objects, was borne out in the experiments around the eclipse of 1919, in which photographs taken of stars near the eclipsed Sun – since the Sun was covered, you could actually see stars near the Sun, which you can't ordinarily do in the daytime, because you can't see anything – and comparing those same stars when the Sun was not in the sky near them, showed again that Einstein was right; that the path of light coming from the stars towards us was deformed, was shaped, by the presence of the Sun in the way.

So, these are the things that people are most familiar with about Einstein, things that are indisputably advances that he made. But there's more to him than that. I think that the great importance that LaRouche attributes to him in what Megan was bringing up about calling him the only scientist we had here in the Twentieth Century, the only one who stuck to science, lies elsewhere as well.

The other great work that Einstein had done was on the quantum. So in 1905, in addition to Special Relativity, he also

wrote a paper to explain the photo-electric effect, and it was actually this that got him his Nobel Prize later. This expanded

the theories of Planck in showing how light itself must come in

pieces: that it's not purely a wave phenomenon; that there's something particle-like about it. Experiments, however, required

light to also have wave-like properties, making it impossible to

in a simple way decide on this question. Is light a particle, or

is light a wave? This is one of the difficulties of quantum physics.

What Einstein held out against was the interpretation by scientists in his day, led by Bohr, mainly, Neils Bohr the Dane,

to say that science had reached a limit; that to ask why was really no longer admissible, and that in the quantum world, physics, instead of saying what nature is, is limited to describing how nature appears. Against that Einstein – Einstein

would not accept that. Einstein never accepted the idea that we

had reached an end to the ability to know things, and that quantum theory as it was known at that time, was final, complete.

Something that's never been true of, really, any theory in history.

This is seen now with the ongoing difficulties around completing quantum theory, and also the anomalies in the fields

of life and the potential for a higher understanding of these quantum processes in the fields of cognition. It's also seen in

his own work, with the theory of gravitation; with the difficulties – I hope you've been watching the series of

presentations our colleague Ben Deniston has been doing on the Galaxy on this website every other Wednesday – it's also seen in

the difficulty in understanding the speed of rotation of galaxies. The basis for hypotheses that people make about dark matter now. A lot of what this can indicate is that we have simply reached the limits to the applicability of our physical theories, and need to go beyond them.

That's not done mathematically by positing ways to keep our old laws, to explain the new phenomena, but it can require going beyond it.

So, we don't have answers to these questions. We shouldn't fool ourselves into thinking that we do already have the answers

to these questions. And the importance of Einstein for us today,

is that of a successful discoverer who overthrew what had been thought, developed a higher theory to explain things, and was guided by an understanding of the role of the human mind in developing new, successful concepts about nature. With that as a

basis for how we relate to other human beings, with that as a basis for social relations, we can forge a much higher level of

cooperation on this planet, and develop a culture that's really

suitable for human beings that participate in it.

MEGAN BEETS: Thank you very much, Jason. With that, I'm going to bring our broadcast to a close. I would like to thank Jason for joining me, and Jeff for joining us via video, and I'd

like to thank all of you for watching tonight. Please stay tuned

to larouchepac.com. Good night.

EIR: Den virkelige krise: Det er krigen, ikke klimaet!

Helga Zepp-LaRouche, formand for det tyske, politiske parti BüSo (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), er den eneste, tyske leder, der har fremlagt løsningen: Tyskland må omgående trække sig ud af briternes og Obamas politik med regimeskift og krig og droppe den grønne dagsorden, til fordel for en total accept af den kinesisk anførte bevægelse for global opbygning gennem en Ny Silkevej. I denne ånd har Zepp-LaRouche helhjertet støttet opfordringen fra videnskabsfolkene Paul Dreissen og Joe D'Aleo om at forvandle topmødet i Paris til en begivenhed til mobilisering til fordel for at redde flygtningene med en reel, økonomisk genopbygningsplan.

Download (PDF, Unknown)

Berlineravis fordømmer Obama

26. november 2015 – I sin faste spalte i Berlineravisen Der Tagesspiegel, angriber Stephan-Andreas Casdorff Obama for de netop forlængede sanktioner mod Rusland for at være det stik modsatte af en konstruktiv verdenspolitik. Obamas træk er kontrær til det presserende nødvendige behov for at få signaler om en øst-vest-afspænding (detente) og samarbejde med

Rusland imod IS, skriver Casdorff og tilføjer, at russerne har bedre efterretninger om noget som helst, der finder sted i Syrien, end nogen anden, og at de ved, hvad de gør, til forskel fra de andre magter, der ikke ved, hvad de gør.

Firststjernet tysk NATO-general: Inkluder Rusland i enhver løsning

26. november 2015 – Den firststjernede general Egon Ramms var den højest rangerende, tyske NATO-general. I går gav han et interview til *Rheinische Post online* (rp-online), hvor han kritiserede den tyrkiske flynedskydning, krævede, at man atter indkaldte til en samling i NATO-Rusland-rådet[1] og sagde, at, for at nedkæmpe ISIS, så har man brug for 100.000 tropper.

NATO-Rusland-rådet »må som en presserende nødvendighed genoplives. Hvis man vil træffe politiske diskussioner i Europa, må Rusland involveres. Russiske øjne er mere rettet mod Europa end mod Asien, selv om Vladimir Putin ikke altid vil indrømme det.«

Rusland har været partner med Syrien i årtier, har brug for en basis i Middelhavsområdet og »gennem den aktive involvering i den syriske konflikt kom Rusland tilbage på den politiske verdensscene. Vi må tale med Rusland. Uden Rusland findes der ingen løsning på det syriske problem.«

IS kan nedkæmpes militært, men »luftrangreb må integreres med landtropper for at bekæmpe IS fra vest til øst. Dernæst må man

sikre, at der sker en genopbygning, sikre, at det civile samfund fungerer og stille muligheder til rådighed for folket. Til den første del og maksimalt i en overgangsperiode ville man behøve flere end 100.000 landtropper.«

Gernot Erler, den tyske regeringsperson, der er ansvarlig for Ruslandspolitikken, sagde ligeledes i et interview med *Neue Osnabrücker Zeitung*, at »NATO-Rusland-rådet omsider atter skal begynde at arbejde i fuldt omfang.«

Foto: Pensionerede firstjernede general Egon Ramms.

[1] Et råd mellem Nato og Rusland blev etableret i Rom i 2002. Romdeklarationen bygger på mål og principper fra Nato-Rusland aftalen "founding act" fra 1997 om fælles relationer, samarbejde og sikkerhed, som er grundlaget for forholdet.

Der er normalt møder i rådet en gang om måneden på ambassadørniveau, to gange om året på ministerniveau og en gang imellem på topmødeniveau, hvor stats- og regeringscheferne for Rusland og Nato-landene er til stede.

Nato med Anders Fogh Rasmussen i spidsen opsagde samarbejdet med Rusland i april 2014, til fordel for et tættere samarbejde med Ukraine.

Rusland: Alt samarbejde med Tyrkiet om forsvar er blevet stoppet

26. november 2015 – I en række af bevidst beherskede russiske svar på Tyrkiets nedskydning af et russisk militærfly og drab af russisk militærpersonel meddelte Rusland den 26. nov., at alt samarbejde med Tyrkiet om forsvar er blevet stoppet. Et regeringsmøde samme dag, præsideret af premierminister Medvedev, sagde, at en række økonomiske og finansielle restriktioner mod Tyrkiet vil blive meddelt inden for to dage.

POLITISK ORIENTERING

den 26. november 2015:

Det er Obamas ansvar, at Tyrkiet skød et russisk fly ned over Syrien

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Den russiske præsident Putin: Tyrkisk politik er islamisering

25. november 2015 – Den russiske præsident Vladimir Putin fortsatte sin skarpe fordømmelse af den tyrkiske regering efter det tyrkiske luftvåbens kampfly nedskød det russiske Su-24 bombefly. Efter at han i går anklagede tyrkerne for »at stikke en kniv i ryggen«, kom han her til morgen i bemærkninger, der er udskrevet på Kremls webside, med anklager om, at Tyrkiets politik i Syrien er islamisering.

»Problemet ligger ikke i den tragedie, vi var vidne til i går (SU-24-hændelsen), problemet stikker langt dybere«, sagde han til reportere. »Vi ser – og ikke kun vi, men jeg forsikrer jer for, at hele verden ser, at – at det nuværende lederskab i Tyrkiet i en årrække har forfulgt en overlagt politik for opbakning til islamisering og en islamisering af landet.«

»Islam er en af verdens store religioner og en af Ruslands traditionelle religioner. Vi støtter islam og vil fortsat gøre det. Men problemet her er opbakning til mere radikale strømninger, der skaber et uheldigt miljø, der ikke er så åbenlyst ved første øjekast«, fortsatte han. »Efter det, der skete i går, kan vi ikke udelukke muligheden af yderligere hændelser. Hvis sådanne hændelser finder sted, må vi respondere på den ene eller anden måde. Vore borgere i Tyrkiet kunne stå over for betydelige risici, selvfølgelig, og Udenrigsministeriet er forpligtet til at sige dette.«

Den russiske premierminister Dmitri Medvedev var ligeledes barsk mht. konsekvenserne af nedskydningen for de russisk-

tyrkiske relationer:

»De tyrkiske myndigheders hensynsløse handling med nedskydningen af det russiske fly har ført til tre konsekvenser. Den første er den farlige forværring af relationerne mellem Rusland og NATO, som ingen interesser kan retfærdiggøre, inklusive beskyttelse af statsgrænser«, sagde Medvedev. »Tyrkiets handlinger gør det grundlæggende set klart, at landet beskytter ISIL. Det er næppe overraskende i betragtning af rapporterne om, at visse tyrkiske regeringspersoner har særlige interesser i det faktum, at billige olieforsyninger kommer fra Islamisk Stat«, fortsatte Medvedev. »Og for det tredje, undermineringen af langvarige, venligtsindede relationer mellem Rusland og Tyrkiet, inklusive de økonomiske og humanitære sfærer. Det vil blive vanskeligt at kompensere for denne skade, og dens umiddelbare konsekvenser kunne blive til afvisning af en række vigtige fællesprojekter og tabet af tyrkiske selskabers position på det russiske marked«, sagde Medvedev.

Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, sagde, at gårsdagens NATO-møde kunne have været et »sandhedens øjeblik«, men at øjeblikket ikke indtraf. »Erklæringen fra NATO's generalsekretær indeholder ikke så meget som en tøddel fordømmelse af det tyrkiske angreb på et russisk krigsfly, der ikke udgjorde nogen trussel mod Tyrkiets sikkerhed, og som fløj i syrisk luftrum«, sagde han. »Der blev ikke udtalt noget ord til sympati eller beklagelse i forbindelse med russiske piloters død under tjeneste for at bekæmpe terrorisme. Men den påpegede imidlertid endnu engang russiske luftstyrkers angivelige farlige militære aktivitet«, tilføjede han.

»Ankara har essentielt set opnået sit formål – ved at dække sig bag den nok som bekendte allierede solidaritet, tvang det alliancen til at undskylde dets ulovlige handling, der ikke alene underminerer den fælles indsats for bekæmpelse af Islamisk Stat/forbudt i Rusland, men skabte også risici for sikkerheden for de lande, der har allierede forpligtelser

sammen med Tyrkiet«, fortsatte han. »Dette har endnu engang bekræftet, at NATO ikke ledes af principper, som dets medlemmer holder så meget af at spekulere i, men af sådanne, der tjener den politiske hensigtsmæssighed. Og denne kendsgerning kan næppe forklædes under udadtil politiske korrekte appeller om 'selvbesindelse og deeskalering'«, sagde NATO-ambassadøren. Grushko påpegede, at det var NATO, der afbrød den militære kontakt til Rusland, og at NATO intet har gjort for at genoprette disse kontakter.

Foto: Den russiske præsident Putin siger, Tyrkiets »ferræderiske kniv i ryggen« er uforklarligt.

Tyskland: Tyrkiet er uberegnelig

25. november 2015 – Den tyske vicekansler, Sigmar Gabriel, har udtrykt sin bekymring over Tyrkiets nedskydning af et russisk militærfly og sagde i Berlin i går: »For det første viser denne hændelse, at vi her har med en spiller at gøre, der, iflg. erklæringer fra forskellige steder i regionen, er uberegnelig: det er Tyrkiet, og således ikke russerne.«

Gabriel tilføjede: »Det faktum, at russerne nu udløser konfrontationen gennem en krænkelse af luftrummet, må ikke få os til at glemme, at også Tyrkiet spiller en vanskelig rolle i denne konflikt.« Han sagde, at han ikke ville udelukke, at planen om en anti-IS-koalition, der inkluderede Rusland, er blevet beskadiget. Samme bekymring gav også udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier udtryk for, da han i går aftes sagde, at »man må frygte, at den lille spire af håb om en diplomatisk

løsning nu er blevet knust.«

Formanden for Sikkerhedskonferencen i München, Wolfgang Ischinger, sagde, at hændelsen atter engang viser, at der ikke er nogen koordinering af alle skridt imod IS. Det, der skete i går, kunne forventes før eller senere, sagde han, og krævede intensiveret direkte kommunikation mellem NATO og Rusland for at deeskalere situationen.

Mere kritiske over for Tyrkiet var bemærkningerne fra Harald Kujat, tidl. generalinspektør for de tyske bevæbnede styrker, der i et interview til Bremen Radio her til morgen sagde, at selv om der stadig henstod mange ubesvarede spørgsmål om denne hændelse, så viste de optagelser, der allerede var tilgængelige, klart, at der aldrig var noget angreb på Tyrkiet, og at nedskydningen af flyet derfor var »unødvendigt og kunne have været undgået«. Affæren gør blot situationen langt mere kompliceret, end den allerede er, tilføjede Kujat og opfordrede kraftigt til direkte kommunikation i samme øjenhøjde mellem USA og Rusland, inklusive genindkaldelse af NATO-Ruslandsrådet.

Foto: Tysklands udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier: »Man må frygte, at den lille spire af håb om en diplomatisk løsning nu er blevet knust.«

**Ruslands udenrigsminister
Lavrov:**

Godkendte USA på forhånd Tyrkiets handling?

25. november 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry kondolerede på USA's vegne over for den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov over telefon i dag, iflg. en erklæring udgivet af USA's Udenrigsministerium. Forud for telefonopringningen sagde Lavrov til reportere i Moskva, at Rusland ved, at USA altid af sine koalitions partnere i Syrien kræver, at brug af amerikanske kampfly koordineres med USA. Han påpegede således, iflg. TASS, den mulighed, at de tyrkiske myndigheder havde diskuteret deres beslutning om at beordre deres krigsfly i luften til at nedskyde det russiske fly med USA.

»Nogle medlemmer af koalitionen, inklusive dem, der leverer deres kampfly til angreb mod Irak og Syrien, har betroet os, at de involverede fly var af amerikansk fabrikat, og amerikanerne kræver normalt en tilladelse fra USA til sådanne operationer«, sagde Lavrov. »Så vidt jeg forstår, blev vores fly skudt ned af et amerikansk fremstillet F-16-fly. Vi ved endnu ikke, om USA's krav gælder for Tyrkiet, og hvis det gør, ville jeg gerne vide, om Tyrkiet har spurgt USA om lov til at sende sine fly af sted på en kampmission og nedskyde et fly, selv om dette sandsynligvis er identificeret, over syrisk territorium.«

Lavrov mindede Kerry om, at, under bestemmelserne i Forståelsesmemorandaet (MOU) om dekonfliktion tager USA direkte ansvaret for de såkaldte koalitions partners handlinger, og det omfatter Tyrkiet. Lavrov bemærkede ligeledes, at Tyrkiet og Rusland, uafhængigt af MOU'et, etablerede en 'hot line' telefonforbindelse, men at der ikke var nogen indsats fra nogen tyrkisk regeringsperson for at bruge denne linje til at afværge nedskydningen.

Lavrov talte også med sin tyrkiske modpart, Ahmet Cavusoglu, tidligere på dagen. Lavrov sagde, at Rusland ikke har nogen planer om at gå i krig med Tyrkiet, men at de planlagte russiske, diplomatiske besøg til Tyrkiet, og vice versa, heller ikke vil blive gennemført. Lavrov sagde, at hans tyrkiske modpart gav udtryk for beklagelse over Sukhoi-24M-hændelsen, men forsøgte samtidig at fremlægge undskyldninger for de handlinger, som det tyrkiske luftvåben begik.

»Hvad bør Tyrkiet gøre for at normalisere situationen?«, spurgte Lavrov. »Vi må nødvendigvis drage den konklusion, at angreb som det i går til syvende og sidst er absolut uacceptable. Jeg har hørt kondolencer fra [den tyrkiske udenrigs]minister Cavusoglu, men alle de andre erklæringer havde til hensigt at retfærdiggøre den tyrkiske holdning.«

Lavrov bemærkede også, at angrebet på Ruslands Su-24M-fly ligner en planlagt provokation. »Vi betvivler alvorligt, at det var uagtsomt; det ligner en planlagt provokation«, sagde Lavrov og tilføjede, at nogle russiske partnere kalder nedskydningen for »et åbenlyst bagholdsangreb«.

Leder, 26. november 2015: Dump Obama, eller se en atomar udslettelseskrig i øjnene

Den britiske agent Barack Obama stod bag den tyrkiske nedskydning af det russiske Su-24 fly over syrisk luftrum tirsdag, den 24. november, og den russiske regering har gjort det klart, at det er fuldt ud klar over Obamas medskyldighed.

I en telefonsamtale med den amerikanske udenrigsminister John Kerry onsdag påpegede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at, under bestemmelserne i forståelsesmemorandaet om dekonfliktion, som USA og Rusland for nyligt underskrev, tog USA ansvaret for alle de såkaldte koalitionspartners handlinger. Mere præcist, så påpegede Lavrov, at angrebet på det russiske fly blev udført af et amerikansk fremstillet F-16, og der foreligger en bindende forståelse, der går ud på, at offensive operationer med anvendelse af amerikansk fremstillede fly skal cleares forud.

I det umiddelbare kølvand på nedskydningen af den russiske jet var det vigtigt for præsident Obama at telefonere til den tyrkiske præsident Erdogan for at forsikre ham om, at USA fuldt ud støttede hans »suveræne« handlinger. I sin afskyelige pressekonference sammen med den franske præsident Hollande tirsdag aften kastede Obama sig i sit storhedsvanvid ud i et angreb på Putin og Rusland og kaldte dem »afvigerne« og »tilbød« Rusland en sidste chance for at slutte sig til den amerikansk ledede »koalition«, der udfører den rigtige bekæmpelse af ISIS.

Obama gjorde det, han gør bedst – han løj, patologisk, på vegne af sine britiske herrer. I umindelige tider har den britiske kronens strategi været den at fremprovokere krig mellem USA og Rusland og bære ved til bålet for en permanent befolkningskrig internt i den muslimske verden, mellem sunni og shia, ved at anvende deres (briternes) saudiske juniorpartnere som hovedprovokatører. Nu er Tyrkiet, under det korrupte Erdogan-regime, blevet bragt ind i blandingen for at oppiske betingelserne for en verdenskrig. Obama har været hovedaktivet for denne britiske krigsstrategi, lige siden han tiltrådte embedet, og indledte sin første embedsperiode med et besøg hos Dronning Elizabeth og Prins Philip i London, tre måneder efter sin indsættelse.

Et voksende antal politiske analytikere har tilsluttet sig Lyndon LaRouches afsløring af Obamas medskyldighed i

tirsdagens tyrkiske handlinger. John Helmer i Moskva, Justin Raimondo, Daniel McAdams fra Ron Paul Institute og Pepe Escobar har inden for de seneste 24 timer alle offentligt udtalt, at Erdogan aldrig ville have lanceret et angreb mod det russiske fly uden forudgående godkendelse fra Obama.

I respons til det tyrkiske angreb har præsident Putin annonceret flere omgående militære modforholdsregler, inklusive deployeringen af de mest avancerede S-400 luftforsvarssystemer til den russiske luftbase i den syriske provins Latakia, udstationeringen af et overflade-til-luft (SAM) missilskib ud for Syriens kyst, samt en opgradering af ledsagefly, der kan afværge angreb, til alle fremtidige russiske bombetogter imod ISIS og mål i Syrien. Den russiske regering har gjort det klart, at de har beviser, inkl. varmesporet fra det nedskudte Su-24-fly, på, at flyet aldrig var inde over tyrkisk luftrum. En unavngiven amerikansk regeringsperson sagde til Reuters og andre nyhedsbureauer, at det russiske fly blev skudt ned over syrisk luftrum efter en meget kort passage gennem tyrkisk luftrum, der ikke kunne have varet mere end nogle få sekunder. Angrebet var planlagt på forhånd, med fuldt overlæg, og havde til hensigt at smadre klimaet efter angrebene i Paris, hvor en potentiel afgørelse af den fem år lange krig i Syrien og en koncentreret kampagne for at nedkæmpe ISIS og Nusra var ved at komme op at stå.

Putin vil svare tilbage med et flankeangreb, på linje med sin deployering af russiske styrker i Syrien, der fundamentalt ændrede konflikten kurs, i september måned.

Skulle der herske nogen tvivl om, at dette er et globalt, britisk/Obama-ledet krigsfremstød mod Rusland, så se blot på Ukraine, hvor Sektor Højre har bombet elektricitetsledninger til Krim, og hvor Victoria Nulands (USA's viceudenrigsminister for eurasiske og europæiske anliggender, -red.) kæledægge, 'Jats' Jatsenjuk, netop har meddelt, at han har forbudt russiske fly enhver adgang til det ukrainske luftrum. Det svarer til en trussel om at nedskyde et russisk fly, hvornår

det skal være.

Briternes største sårbarhed i dette fremstød for krig er Barack Obama. Han har begået forbrydelser imod menneskeheden, og så mange kriminelle handlinger, der berettiger til, at han stilles for en rigsret, at han udelukkende kun stadig er i embedet takket være fejheden og opportunismen hos de fleste af Kongressens medlemmer og det amerikanske folk, der tolererer hans eksistens, med deres eget liv som indsats.

Dokumentation:

Ruslands udenrigsminister Lavrov: Godkendte USA på forhånd Tyrkiets handling?

25. november 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry kondolerede på USA's vegne over for den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov over telefon i dag, iflg. en erklæring udgivet af USA's Udenrigsministerium. Forud for telefonopringningen sagde Lavrov til reportere i Moskva, at Rusland ved, at USA altid af sine koalitions partnere i Syrien kræver, at brug af amerikanske kampfly koordineres med USA. Han påpegede således, iflg. TASS, den mulighed, at de tyrkiske myndigheder havde diskuteret deres beslutning om at beordre deres krigsfly i luften til at nedskyde det russiske fly med USA.

»Nogle medlemmer af koalitionen, inklusive dem, der leverer deres kampfly til angreb mod Irak og Syrien, har betroet os, at de involverede fly var af amerikansk fabrikat, og amerikanerne kræver normalt en tilladelse fra USA til sådanne operationer«, sagde Lavrov. »Så vidt jeg forstår, blev vores fly skudt ned af et amerikansk fremstillet F-16-fly. Vi ved endnu ikke, om USA's krav gælder for Tyrkiet, og hvis det gør,

ville jeg gerne vide, om Tyrkiet har spurgt USA om lov til at sende sine fly af sted på en kampmission og nedskyde et fly, selv om dette sandsynligvis er identificeret, over syrisk territorium.«

Lavrov mindede Kerry om, at, under bestemmelserne i Forståelsesmemorandaet (MOU) om dekonfliktion tager USA direkte ansvaret for de såkaldte koalitionspartneres handlinger, og det omfatter Tyrkiet. Lavrov bemærkede ligeledes, at Tyrkiet og Rusland, uafhængigt af MOU'et, etablerede en 'hot line' telefonforbindelse, men at der ikke var nogen indsats fra nogen tyrkisk regeringsperson for at bruge denne linje til at afværge nedskydningen.

Lavrov talte også med sin tyrkiske modpart, Ahmet Cavusoglu, tidligere på dagen. Lavrov sagde, at Rusland ikke har nogen planer om at gå i krig med Tyrkiet, men at de planlagte russiske, diplomatiske besøg til Tyrkiet, og vice versa, heller ikke vil blive gennemført. Lavrov sagde, at hans tyrkiske modpart gav udtryk for beklagelse over Sukhoi-24M-hændelsen, men forsøgte samtidig at fremlægge undskyldninger for de handlinger, som det tyrkiske luftvåben begik.

»Hvad bør Tyrkiet gøre for at normalisere situationen?«, spurgte Lavrov. »Vi må nødvendigvis drage den konklusion, at angreb som det i går til syvende og sidst er absolut uacceptable. Jeg har hørt kondolencer fra [den tyrkiske udenrigs]minister Cavusoglu, men alle de andre erklæringer havde til hensigt at retfærdiggøre den tyrkiske holdning.«

Lavrov bemærkede også, at angrebet på Ruslands Su-24M-fly ligner en planlagt provokation. »Vi betvivler alvorligt, at det var uagtsomt; det ligner en planlagt provokation«, sagde Lavrov og tilføjede, at nogle russiske partnere kalder nedskydningen for »et åbenlyst bagholdsangreb«.

»Ville Tyrkiet handle uden USA's tilladelse?« spørger politiske kommentatorer McAdams og Escobar; Andre advarer om atomkrig

25. november 2015 – »Et spørgsmål lyder, ville [den tyrkiske præsident] Erdogan gøre dette uden USA's tilladelse, uden USA's støtte?«, sagde Daniel McAdams, adm. dir. for Ron Paul Instituttet for Fred og Fremgang i et interview i dag med Sputnik International. McAdams, en mangeårig støtte til Ron Paul i Kongressen, anklagede Tyrkiet for kriminel aktivitet med at hjælpe ISIS: »Dette er meget alvorligt«, sagde han, » ... Tyrkiet har gjort det muligt for sig selv at blive til et super-arnested for ISIS og andre jihadister, der kan bevæge sig frem og tilbage fra Syrien til Tyrkiet ... hvis man vil have kriminel aktivitet, er Tyrkiet mindst en medskyldig i forbrydelsen.«

McAdams inkluderede Obama i forbrydelsen: »Netop i denne uge overvejede USA at invitere al-Qaedas affilierede Ahrar ash-Sham til også at deltage i drøftelserne [om Syrien]. Så, 14 år efter, at al-Qaeda angreb USA den 11. september, taler USA om at bringe en organisation, der er tilknyttet al-Qaeda, ind, som en moderat opposition til Syrien.«

Obamas rolle rejses også af Pepe Escobar: »Lad os gå lige ind til benet. Den idé, at Tyrkiets nedskydning af et russisk Su-24-fly af et 'made-in-USA' F-16 blev gennemført uden enten grønt lys eller i det mindste en på forhånd arrangeret 'støtte' fra Washington«, er næsten umuligt at tro på. Dernæst fremlægger Escobar en synopsis over Tyrkiets beskidte rolle under 'Sultan Erdogan' med at hjælpe ISIS og smugling af olie, stjålet af ISIS, fra Syrien og Irak. Han dokumenterer også, at »Bilal Erdogan, sultanens søn, er en betydelig spekulant« inden for denne handel, og som Putin, bemærker han, afslørede under G20-topmødet i Antalya, Tyrkiet, i sidste uge.

Der er også alvorlige advarsler om faren for en atomkrig. Den republikanske præsidentkandidat Rand Paul sagde i går, iflg. *The Hill*: »Nedskydningen af et russisk kampfly illustrerer præcist, hvorfor vi må have en åben linje« til Rusland. Han knuste også andre kandidaters krav om en flyveforbudszone og sagde, »nedskydning af de andre landes kampfly vil blive resultatet, og en krig mellem atomare stormagter en mulighed«. Redaktøren af antiwar.com, Justin Raimondo, siger, at »amerikanerne vil have en ny Cubansk missilkrise ... Er I parate til Tredje Verdenskrig?«

NATO-medlem Tyrkiet nedskyder russisk Su-24 bombefly; Russisk generalstab svarer med nye forholdsregler

24. november 2015 – For første gang siden Anden Verdenskrig og oprettelsen af NATO er et russisk militærfly blevet skudt ned af krigsfly fra et NATO-land. Tidligt i morges nedskød to tyrkiske F-16-fly et russisk Su-24 bombefly, der var på vej hjem til sin base i Latakia efter et bombetogt mod terrorister i Syrien nær den tyrkiske grænse, efter en anklage om, at det russiske fly havde krænket tyrkisk luftrum, fået 10 advarsler hen over en periode på 5 minutter og derefter endeligt blev skudt ned. I dagens løb blev den tyrkiske version ændret til at rapportere, at der havde været to russiske fly, ikke et, og at de havde befundet sig over tyrkisk luftrum i i alt 17

sekunder. Tyrkiet indkaldte omgående til et hastemøde i NATO i dag for at drøfte hændelsen.

Den russiske regering benægtede, at deres kampfly havde overskredet tyrkisk luftrum og fremviste senere på dagen radarbaserede videoer for at bevise det. Det var snarere de tyrkiske fly, der havde krænket syrisk luftrum for at kunne udføre drabet, meddelte det Russiske Forsvarsministerium.

Begge de russiske piloter skød sig ud af deres beskadigede fly, og den ene blev dræbt af maskingeværsalver fra militante terrorister på syrisk jord, da han var på vej ned i sin faldskærm. En russisk redningshelikopter, sendt ud for at redde de to nedskudte piloter, blev dernæst angrebet af disse terrorister, der brugte TOW-missiler, leveret af Obamaregeringen i Washington. De beskadigede helikopteren og dræbte en soldat om bord, og tvang den øjensynligt til at lande på regeringskontrolleret territorium i Syrien.

Den russiske generalstab svarede hurtigt og udstedte en erklæring her til morgen, der sagde, at Rusland har suspenderet al militært samarbejde med Tyrkiet, da nedskydningen af det russiske bombefly var »en åbenlyst krænkelse af international lov med ekstremt alvorlige konsekvenser, og et direkte brud på memorandaet om forhindring af hændelser i luften [dekonfliktion, -red.] og flysikkerhed over den Syriske Arabiske Republik, og som var blevet underskrevet af USA og gælder for alle landene i antiterrorisme-koalitionen, inklusive Tyrkiet.«

General Sergei Rudskov, chef for de Russiske Væbnede Styrkers Generalstabs Operationelle Hoveddirektorat, annoncerede her til aften en række nye sikkerhedsforanstaltninger, der omgående vil træde i kraft. Disse foranstaltninger inkluderer deployering af krigsskibet Moskva, der er udstyret med 'Fort' luftforsvarssystemer ligesom S-300, til Latakia på Syriens kyst, hvor Rusland har en stor base. Desuden vil alle bombemissioner imod Islamisk Stat og andre terrorister

fremover blive ledsaget af kampfly. General Rudskov udtalte: »Vi advarer om, at alle mål, der repræsenterer en potentiel fare for os, vil blive tilintetgjort.« Generalstabsofficeren meddelte også, at Ruslands militær-til-militær-kontakter med Tyrkiet er blevet suspenderet.

Samtidig meddelte den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at hans planlagte besøg til Istanbul i morgen for at mødes med sin tyrkiske modpart, er aflyst. Ifølge RT advarede Lavrov også om terrortruslens voksende niveau i Tyrkiet, som, sagde han, »ikke er lavere end i Egypten«, og anbefalede, at russere ikke rejste til Tyrkiet for turisme eller af nogen anden grund.

»Det er nødvendigt at understrege, at truslerne om terror med deres rødder i Tyrkiet er blevet forværret«, erklærede han. »Og det gælder selv uden at tage det, der skete i dag, i betragtning.«